

Официален вестник

на Европейския съюз

C 156

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
1 юни 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейския съюз	
2013/C 156/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 147, 25.5.2013 г.	1
	V Становища	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд	
2013/C 156/02	Съединени дела C-399/10 P и C-401/10 P: Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2013 г. — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Европейска комисия и др., Европейска комисия, Френска република/Bouygues SA и др. (C-401/10 P) (Жалби — Държавни помощи — Финансови мерки в полза на France Télécom — Проект за заем от акционер — Публични изявления на член на френското правителство — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и не се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Понятие за икономическо предимство — Понятие за ангажиране на държавни ресурси)	2
2013/C 156/03	Дело C-85/11: Решение на Съда (голям състав) от 9 април 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Членове 9 и 11 — Национално законодателство, което допуска включването на данъчно незадължени лица в група от лица, които за целите на ДДС могат да бъдат разглеждани като едно-единствено данъчнозадължено лице)	3

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2013/C 156/04	Дело C-92/11: Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — RWE Vertrieb AG/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV (Директива 2003/55/ЕО — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 93/13/ЕИО — Член 1, параграф 2 и членове 3–5 — Договори, сключени между продавачи или доставчици и потребители — Общи условия — Неравноправни клаузи — Едностранна промяна от продавача или доставчика на цената на услугата — Препращане към императивни правни норми, предвидени за друга категория потребители — Приложимост на Директива 93/13/ЕИО — Задължение за съставяне на ясен и разбираем текст и за прозрачност)	3
2013/C 156/05	Дело C-254/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Унгария) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi (Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Местен граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки — Регламент (ЕО) № 1931/2006 — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Максимална продължителност на престоя — Правила за изчисляване)	4
2013/C 156/06	Дело C-258/11: Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Peter Sweetman и др./An Bord Pleanála (Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Запазване на естествените местообитания — Специални защитени зони — Проверка на въздействието на план или проект върху защитена територия — Приложими критерии за проверка на вероятността от отрицателно въздействие на такъв план или проект върху интегритета на съответната територия — Територията Лох Кориб — Проект за околновръстна пътна схема № 6, гр. Голуей)	4
2013/C 156/07	Дело C-260/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — The Queen, по молбата на David Edwards, Lilian Pallikaropoulos/Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (Околна среда — Орхуска конвенция — Директива 85/337/ЕИО — Директива 2003/35/ЕО — Член 10а — Директива 96/61/ЕО — Член 15а — Достъп до правосъдие по въпроси на околната среда — Понятие за съдебно производство, което не е „възпрепятствашо скъпо“)	5
2013/C 156/08	Дело C-335/11 и C-337/11: Решение на Съда (втори състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten — Дания) — HK Danmark, от името на Jette Ring/Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11), HK Danmark, от името на Lone Skouboe Werge/Dansk Arbejdsgiverforening, от името на Pro Display A/S в производство по несъстоятелност (C-337/11) (Социална политика — Конвенция на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 1, 2 и 5 — Различно третиране, основано на увреждане — Уволнение — Наличие на увреждане — Отсъствия на работника поради увреждането му — Задължение за приспособяване на работната среда — Работа на непълно работно време — Продължителност на срока на предизвестие)	6
2013/C 156/09	Дело C-375/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge (Далекосъобщителни услуги — Директива 2002/20/ЕО — Членове 3 и 12–14 — Право на ползване на радиочестоти — Еднократни такси за правото на ползване на радиочестотите — Еднократни такси за отдаването за ползване и за удължаването на срока на действие на правото на ползване на радиочестоти — Метод за изчисление — Изменения на вече предоставено право)	7
2013/C 156/10	Дело C-401/11: Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství (Селско стопанство — ФЕОГА — Регламент (ЕО) № 1257/1999 — Подпомагане на развитието на селските райони — Подпомагане за ранно пенсиониране — Прехвърлител на възраст най-малко 55 години, който не е достигнал нормалната пенсионна възраст към момента на прехвърлянето — Понятие „нормална пенсионна възраст“ — Национално законодателство, определящо различна пенсионна възраст в зависимост от пола, а за жените — и от броя на отгледаните деца — Общи принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация)	7

2013/C 156/11	Дело С-405/11 Р: Решение на Съда (шести състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Buczek Automotive sp. z o.o., Република Полша (Обжалване — Държавни помощи — Преструктуриране на полската индустрия — Понятие за държавна помощ — Събиране на публични вземания — Квалифициране като държавна помощ на обстоятелството, че не е поискано обявяване в несъстоятелност на предприятието длъжник — Критерий за частния кредитор — Разпределяне на доказателствената тежест — Граници на съдебния контрол)	8
2013/C 156/12	Дело С-443/11: Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — F.P. Jeldes, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Социална сигурност на работниците мигранти — Член 45 ДФЕС — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 71 — Нетипичен пограничен работник, който е напълно безработен и е запазил лични и професионални връзки в държавата членка на последна заетост — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 65 — Право на обезщетение в държавата членка на пребиваване — Отказ на държавата членка на последна заетост да извърши плащане — Допустимост — Релевантност на Решение на Съда от 12 юни 1986 г. по дело Miethe (1/85) — Преходни разпоредби — Член 87, параграф 8 — Понятие „непроменено положение“)	8
2013/C 156/13	Дело С-535/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hamburg — Германия) — Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Разрешителна процедура — Изискване за разрешение — Понятие за лекарствени продукти, „получени“ чрез някои биотехнологични процеси, фигуриращи в точка 1 от приложението към този регламент — Преупаковане — Инжекционен разтвор, който се разпространява във флакони за еднократна употреба и съдържа количество терапевтичен разтвор, по-голямо от реално използваното за медицинско лечение — Съдържание на тези флакони, част от което по лекарско предписание е поставено в предварително заредени спринцовки съобразно предписаните дози, без лекарственият продукт да се променя)	9
2013/C 156/14	Дело С-613/11: Решение на Съда (девети състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Италианската република за сектора на корабоплаването в Сардиния — Решение 2008/92/ЕО на Комисията, с което се констатира несъвместимостта на тази помощ с общия пазар и се разпорежда нейното събиране от получателите — Липса на изпълнение в предоставения срок)	10
2013/C 156/15	Дело С-636/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Karl Berger/Freistaat Bayern (Регламент (ЕО) № 178/2002 — Защита на потребителите — Безопасност на храните — Обществена информация — Пускане на пазара на храна, която е негодна за консумация от човека, но не представлява риск за здравето на човека)	10
2013/C 156/16	Дело С-645/11: Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumpney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown (Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграф 1 и член 6, точка 1 — Понятие за граждански и търговски дела — Плащане, извършено без основание от субект на публична власт — Искане за връщане на плащането в рамките на съдебно производство — Определяне на компетентността при наличие на връзка между исковете — Тясна връзка между исковете — Ответник с местоживее в трета държава)	11
2013/C 156/17	Дело С-652/11 Р: Решение на Съда (седми състав) от 11 април 2013 г. — Mindo Srl/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картел — Италиански пазар за изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Заплащане на глобата от един от солидарните длъжници — Правен интерес — Тежест на доказване)	11

2013/C 156/18	Дело C-91/12: Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/PFC Clinic AB (ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 132, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ и тясно свързани с тях дейности — Предоставяне на медицинска помощ при упражняване на медицински и парамедицински професии — Услуги, състоящи се от извършване на хирургични дейности и естетично лечение — Интервенции от изцяло козметичен характер вследствие единствено на желанието на пациента)	12
2013/C 156/19	Дело C-129/12: Решение на Съда (втори състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Германия) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg (Схема за регионална помощ — Инвестиции в преработката и продажбата на селскостопански продукти — Решение на Комисията — Несъвместимост с вътрешния пазар — Отмяна на несъвместимите помощи — Момент на предоставяне на помощта — Принцип на защита на оправданите правни очаквания)	13
2013/C 156/20	Дело C-138/12: Решение на Съда (пети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна — България) — „Руседспред“ ООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите (Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 203 — Принципи на данъчен неутралитет — Възстановяване на доставчика на платения от него данък, когато на получателя на освободена доставка е отказано правото на приспадане)	13
2013/C 156/21	Дело C-158/12: Решение на Съда (седми състав) от 11 април 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/1/ЕО — Член 5 — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Условия за издаване на разрешително за съществуващи инсталации — Задължение за гарантиране, че подобни инсталации се експлоатират в съответствие с изискванията на посочената директива)	14
2013/C 156/22	Дело C-197/12: Решение на Съда (десети състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 148 — Данъчно освобождаване на някои дейности, което е предвидено за плавателните съдове, осигуряващи превоз на пътници срещу заплащане или използвани за търговска дейност — Условие за наличие на предназначение за плаване в открито море)	14
2013/C 156/23	Дело C-244/12: Решение на Съда (пети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Salzburger Flughafen GmbH/Umweltsenat (Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Директива 85/337/ЕИО — Член 2, параграф 1 и член 4, параграф 2 — Проекти, попадащи в обхвата на приложение II — Работи по удължаване на инфраструктурата на летище — Разглеждане чрез прагове или критерии — Член 4, параграф 3 — Критерии за подбор — Точка 2, буква ж) от приложение III — Гъстонаселени райони)	15
2013/C 156/24	Дело C-290/12: Решение на Съда (осми състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Napoli — Италия) — Oreste Della Rocca/Poste Italiane SpA (Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 2 — Приложно поле на Рамковото споразумение — Предприятие за временна заетост — Предлагане на предприятие ползвател на наети чрез агенция за временна заетост работници — Последователни срочни трудови договори)	15
2013/C 156/25	Дело C-522/11: Определение на Съда (трети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Lecce — Италия) — Наказателно производство срещу Abdoul Khadre Mbaye (Член 99 от Процедурния правилник — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Директива 2008/115/ЕО — Общи стандарти и процедури, приложими в областта на връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни — Национална правна уредба, съгласно която в случай на незаконен престой се налагат наказателноправни санкции)	16

2013/C 156/26	Дело C-153/12: Определение на Съда (осми състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Варна — България) — „Съни трейд“ ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ гр. Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите (Член 99 от Процедурния правилник — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 62, 63, 65, 73 и 80 — Учредяване на суперфиция в полза на дружество от физически лица, които не са данъчнозадължени по ДДС и не са лица-платци по този данък, срещу изграждането на недвижим имот от дружеството за тези физически лица — Бартер — ДДС за строителните услуги в недвижимия имот — Данъчно събитие — Изискуемост — Авансово плащане на цялата насрещна престация — Авансово плащане — Данъчна основа при насрещна престация, състояща се от стоки или услуги)	16
2013/C 156/27	Дело C-24/13: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 21 януари 2013 г. — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft./Vidékfejlesztési Miniszter	17
2013/C 156/28	Дело C-26/13: Преюдициално запитване, отправено от Kúria (Унгария) на 21 януари 2013 г. — Árpád Kásler и Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt.	18
2013/C 156/29	Дело C-89/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 22 февруари 2013 г. — Luigi D'Aniello и др./Poste Italiane SpA	18
2013/C 156/30	Дело C-101/13: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия) на 28 февруари 2013 г. — U/Stadt Karlsruhe	19
2013/C 156/31	Дело C-113/13: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 8 март 2013 г. — ASL n. 5 „Spezzino“ и др./San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus	20
2013/C 156/32	Дело C-124/13: Жалба, подадена на 14 март 2013 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз	21
2013/C 156/33	Дело C-125/13: Жалба, подадена на 14 март 2013 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	21
2013/C 156/34	Дело C-139/13: Иск, предявен на 19 март 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	22
2013/C 156/35	Дело C-140/13: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия) на 20 март 2013 г. — Annett Altmann и др./Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht	22
2013/C 156/36	Дело C-157/13: Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва) на 26 март 2013 г. — Nickel & Goeldner Spedition GmbH/Kintra UAB, в ликвидация	23
2013/C 156/37	Дело C-162/13: Преюдициално запитване, отправено от Vrhovno sodišče Republike Slovenije на 29 март 2013 г. — Damijan Vnuk/Zavarovalnica Triglav d.d.	24
2013/C 156/38	Дело C-168/13: Преюдициално запитване, отправено от Conseil Constitutionnel (Франция) на 4 април 2013 г. — Jeremy F./Premier ministre	24
2013/C 156/39	Дело C-175/13: Преюдициално запитване, отправено от Riigikohus (Естония) на 28 март 2013 г. — MTÜ Liivimaa Lihaveis/Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee	24

2013/C 156/40	Дело C-178/13: Иск, предявен на 11 април 2013 г. — Европейска комисия/Република Финландия	25
2013/C 156/41	Дело C-188/13: Иск, предявен на 12 април 2013 г. — Европейска комисия/Република Словения ...	25
2013/C 156/42	Дело C-148/12: Определение на председателя на Съда от 13 март 2013 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия, подпомагана от: Френска република, Румъния, Кралство Нидерландия, Словашка република	25

Общ съд

2013/C 156/43	Дело T-31/07: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Du Pont de Nemours (France) и др./Комисия (Продукти за растителна защита — Активно вещество флузилазол — Включване в приложение I към Директива 91/414/ЕИО — Жалба за отмяна — Частична отмяна — Неразделност — Недопустимост — Извъндоговорна отговорност — Ограничаване на включването за срок от 18 месеца и за четири култури — Принцип на предпазните мерки — Принцип на пропорционалност — Право на изслушване — Равно третиране — Мотивиране — Злоупотреба с власт — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти) ...	26
2013/C 156/44	Дело T-392/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — AEPИ/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права във връзка с публичното изпълнение на музикални произведения по интернет, по сателит и по кабел — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, чрез която се изключва възможността за предлагане на многотериториални каталози и многотериториални лицензи — Доказване — Презумпция за невинност)	26
2013/C 156/45	Дело T-398/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Stowarzyszenie Autorów ZAiKS/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невинност)	27
2013/C 156/46	Дело T-401/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невинност)	27
2013/C 156/47	Дело T-410/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — GEMA/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невинност)	28

2013/C 156/48	Дело T-411/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Artisjus/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	28
2013/C 156/49	Дело T-413/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — SOZA/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	29
2013/C 156/50	Дело T-414/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Autortiesību un komunikācijai konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права във връзка с публичното изпълнение на музикални произведения по интернет, по сателит и по кабел — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, чрез която се изключва възможността за предлагане на многотериториални каталози и многотериториални лицензи — Доказване — Презумпция за невиновност)	29
2013/C 156/51	Дело T-415/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Irish Music Rights Organisation/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	30
2013/C 156/52	Дело T-416/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Eesti Autorite Ühing/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	30
2013/C 156/53	Дело T-417/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Sociedade Portuguesa de Autores/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	31
2013/C 156/54	Дело T-418/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — OSA/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	31
2013/C 156/55	Дело T-419/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — LATGA-A/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	32

2013/C 156/64	Дело T-442/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — CISAC/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	37
2013/C 156/65	Дело T-451/08: Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Stim/Комисия (Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)	37
2013/C 156/66	Съединени дела T-99/09 и T-308/09: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Италия/Комисия (ЕФРР — Регионална оперативна програма (РОП) 2000—2006 г. за регион Кампания — Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Член 32, параграф 3, буква е) — Решение да не бъдат извършени междинните плащания по мярката на РОП, свързана с управлението и обезвреждането на отпадъци — Производство за установяване на нарушение срещу Италия)	37
2013/C 156/67	Дело T-347/10: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Adelholzener Alpenquellen/CXВП (Форма на бутилка с релефен мотив) (Марка на Общността — Заявка за триизмерна марка на Общността — Форма на бутилка с релефен мотив — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на декларация относно обхвата на защитата — Член 37, параграф 2 от Регламент № 207/2009 — Нарушение на правото на защита — Член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009)	38
2013/C 156/68	Дело T-383/10: Решение на Общия съд от 17 април 2013 г. — Continental Bulldog Club Deutschland/CXВП (CONTINENTAL) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „CONTINENTAL“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	38
2013/C 156/69	Дело T-51/11: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Aecops/Комисия (ЕСФ — Действие по обучение — Намаление на първоначално предоставената финансова помощ — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Погасителна давност — Правна сигурност — Право на защита — Разумен срок — Задължение за мотивиране)	38
2013/C 156/70	Дело T-52/11: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Aecops/Комисия (ЕСФ — Действие по обучение — Намаление на първоначално предоставената финансова помощ — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Погасителна давност — Правна сигурност — Право на защита — Разумен срок — Задължение за мотивиране)	39
2013/C 156/71	Дело T-53/11: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Aecops/Комисия (ЕСФ — Действие по обучение — Намаление на първоначално предоставената финансова помощ — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Погасителна давност — Правна сигурност — Право на защита — Разумен срок — Задължение за мотивиране)	39
2013/C 156/72	Дело T-109/11: Решение на Общия съд от 23 април 2013 г. — Apollo Tyres/CXВП — Endurance Technologies (ENDURACE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „ENDURACE“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „ENDURANCE“ — Относителни основания за отказ — Сходство между стоките и услугите — Сходство между знаците — Частичен отказ за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от объркване)	40

2013/C 156/73	Дело T-404/11: Решение на Общия съд от 17 април 2013 г. — TCMFG/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран, взети с цел да се предотврати разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)	40
2013/C 156/74	Дело T-454/11: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Luna/CXВП — Asteris (Al bustan) (Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „Al bustan“ — По-ранна национална фигуративна марка „ALBUSTAN“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 57, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	40
2013/C 156/75	Дело T-506/11: Решение на Общия съд от 18 април 2013 г. — Peek & Cloppenburg/CXВП — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Peek & Cloppenburg“ — По-ранно национално търговско наименование „Peek & Cloppenburg“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	41
2013/C 156/76	Дело T-507/11: Решение на Общия съд от 18 април 2013 г. — Peek & Cloppenburg/CXВП — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Peek & Cloppenburg“ — По-ранно национално търговско наименование „Peek & Cloppenburg“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	41
2013/C 156/77	Дело T-537/11: Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Hultafors Group/CXВП — Società Italiana Calzature (Snickers) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Snickers“ — По-ранна национална марка „KICKERS“ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	42
2013/C 156/78	Дело T-66/10: Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — Zuckerfabrik Jülich/Комисия (Селско стопанство — Захар — Налог върху производството — Отмяна и обявяване на Регламент (ЕО) № 1193/2009 за частично невалиден сред предявяване на жалбата — Липса на основание за произнасяне по същество)	42
2013/C 156/79	Дело T-86/10: Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — British Sugar/Комисия (Селско стопанство — Захар — Налог върху производството — Отмяна и обявяване на Регламент (ЕО) № 1193/2009 за частично невалиден сред предявяване на жалбата — Липса на основание за произнасяне по същество)	42
2013/C 156/80	Дело T-102/10: Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — Südzucker и др./Комисия (Селско стопанство — Захар — Налог върху производството — Отмяна и обявяване на Регламент (ЕО) № 1193/2009 за частично невалиден сред предявяване на жалбата — Липса на основание за произнасяне по същество)	43
2013/C 156/81	Дело T-467/12: Определение на Общия съд от 11 април 2013 г. — Tridium/CXВП — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	43
2013/C 156/82	Дело T-406/12 P: Жалба, подадена на 21 март 2013 г. от BG срещу решението, постановено на 17 юли 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-54/11, BG/Омбудсман	44
2013/C 156/83	Дело T-165/13: Иск, предявен на 20 март 2013 г. — Talanton/Комисия	44
2013/C 156/84	Дело T-166/13: Жалба, подадена на 20 март 2013 г. — Ben Ali/Съвет	45
2013/C 156/85	Дело T-176/13: Жалба, подадена на 22 март 2013 г. — DTL Corporación/CXВП — Vallejo Rosell (Generia)	46

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2013/C 156/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 147, 25.5.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 141, 18.5.2013 г.

ОВ С 129, 4.5.2013 г.

ОВ С 123, 27.4.2013 г.

ОВ С 114, 20.4.2013 г.

ОВ С 108, 13.4.2013 г.

ОВ С 101, 6.4.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2013 г. — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Европейска комисия и др., Европейска комисия, Френска република/Bouygues SA и др. (С-401/10 Р)

(Съединени дела С-399/10 Р и С-401/10 Р) ⁽¹⁾

(Жалби — Държавни помощи — Финансови мерки в полза на France Télécom — Проект за заем от акционер — Публични изявления на член на френското правителство — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и не се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Понятие за икономическо предимство — Понятие за ангажиране на държавни ресурси)

(2013/С 156/02)

Език на производството: френски

Страни

(Дело С-399/10 Р)

Жалбоподатели: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (представители: C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau и D. Theophile, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: C. Giolito, D. Grespan и S. Thomas), Френска република (представители: G. de Bergues и J. Gstalter), France Télécom SA (представители: първоначално S. Hautbourg, S. Quesson и L. Olza Moreno, avocats, впоследствие S. Hautbourg и S. Quesson, avocats), Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Встъпила страна в подкрепа на Френската република: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller, подпомагани от U. Soltész, Rechtsanwalt)

(Дело С-401/10 Р)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: C. Giolito, D. Grespan и S. Thomas)

Други страни в производството: Френска република (представители: G. de Bergues и J. Gstalter), Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (представители: C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau и D. Theophile, avocats), France Télécom SA (представители: първоначално S. Hautbourg, S. Quesson и L. Olza Moreno, avocats, впоследствие S. Hautbourg и S. Quesson, avocats), Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Встъпила страна в подкрепа на Френската република: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller, подпомагани от U. Soltész, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 21 май 2010 г. (Т-425/04, Т-444/04, Т-450/04 и Т-456/04), с което Общият съд отменя член 1 от Решение 2006/621/ЕО на Комисията от 2 август 2004 г. относно държавна помощ, приведена в действие от Франция в полза на France Télécom (ОВ L 257, стр. 11) — Квалифициране като „помощ“ на изявления на член на правителството и на заем от акционер

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 21 май 2010 г. по съединени дела Франция и др./Комисия (Т-425/04, Т-444/04, Т-450/04 и Т-456/04).
2. Връща дела Т-425/04, Т-444/04 и Т-450/04 на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по изложените пред него основания и по направените пред него искания, по които Съдът не се е произнесъл.
3. Съдът не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 317, 20.11.2010 г.

Решение на Съда (голям състав) от 9 април 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-85/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Членове 9 и 11 — Национално законодателство, което допуска включването на данъчно незадължени лица в група от лица, които за целите на ДДС могат да бъдат разглеждани като едно-единствено данъчнозадължено лице)

(2013/C 156/03)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: R. Lyal)

Ответник: Ирландия (представители: D. O'Hagen, G. Clohessy SC, N. Travers, BL)

Встъпили страни, подпомагащи ответника: Чешка република (представители: M. Smolek и T. Müller), Кралство Дания (представители: първоначално С. Vang, впоследствие V. Pasternak Jørgensen), Република Финландия (представители: H. Leppo и M. S. Hartikainen), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: H. Walker, подпомаган от M. Hall, barrister)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 9 и 11 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Национално законодателство, което допуска включване на данъчно незадължени лица в група за целите на ДДС

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.
3. Чешката република, Кралство Дания, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — RWE Vertrieb AG/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Дело C-92/11) ⁽¹⁾

(Директива 2003/55/ЕО — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 93/13/ЕИО — Член 1, параграф 2 и членове 3–5 — Договори, сключени между продавачи или доставчици и потребители — Общи условия — Неравноправни клаузи — Едностранна промяна от продавача или доставчика на цената на услугата — Препращане към императивни правни норми, предвидени за друга категория потребители — Приложимост на Директива 93/13/ЕИО — Задължение за съставяне на ясен и разбираем текст и за прозрачност)

(2013/C 156/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: RWE Vertrieb AG

Ответник: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 2 и, във връзка с точка 1, буква й) и точка 2, буква б), второ изречение от приложението, на членове 3 и 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — Тълкуване на член 3, параграф 3 във връзка с приложение А, букви б) и в) от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО (ОВ L 176, стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80) — Клауза, която дава възможност на продавача или доставчика да изменя едностранно цената на услугата, като се позовава на императивни правни норми, предвидени за друга категория потребители — Приложимост на Директива 93/13/ЕИО — Изисквания, свързани със задължението текстът да бъде ясен и разбираем, и задължението за прозрачност

Диспозитив

1. Член 1, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че тази директива се прилага спрямо клаузите от общите условия — съдържащи се в сключени между продавач или доставчик и потребител договори — които възпроизвеждат приложима към друга категория договори норма на националното право и за които разглежданата национална правна уредба е неприложима.
2. Членове 3 и 5 от Директива 93/13 във връзка с член 3, параграф 3 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и

отменяне на Директива 98/30/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че за да се прецени дали дадена клауза от общите договорни условия, с която дружество за снабдяване си запазва правото да измени таксите за доставката на газ, отговаря или не на изискванията за добросъвестност, балансираност и прозрачност, залегнали в посочените разпоредби, от основно значение е по-специално:

- дали в договора са прозрачно изложени основанията и методът на промяна на споменатите такси, така че потребителят да може да предвиди въз основа на ясни и разбираеми критерии евентуалните промени на тези такси. Липсата на такава информация, преди да бъде сключен договорът, по принцип не може да бъде компенсирана само с това, че в хода на изпълнение на договора потребителите ще бъдат предварително и своевременно уведомявани за промяната на таксите и за правото им да прекратят договора, ако не искат да приемат тази промяна, и
- дали при конкретните условия предоставената на потребителя възможност за прекратяване може да бъде реално използвана.

Запитващата юрисдикция следва да направи тази преценка, като съобрази всички обстоятелства в конкретния случай, включително всички клаузи в общите условия от потребителските договори, които съдържат спорната клауза.

(¹) ОВ С 211, 16.7.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Унгария) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Дело С-254/11) (¹)

(Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Местен граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки — Регламент (ЕО) № 1931/2006 — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Максимална продължителност на престоя — Правила за изчисляване)

(2013/С 156/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Страни в главното производство

Жалбоподател: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Отговорник: Oskar Shomodi

Предмет

Преюдициално запитване — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Тълкуване на член 2, буква а), член 3, параграф 3 и член 5 от Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за определяне на правилата за местния граничен трафик на

външните сухопътни граници на държавите членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 140), както и на други разпоредби относими към достиженията на правото от Шенген — Отхвърляне на молба за влизане на територията на държава членка, подадена от гражданин на трета страна в рамките на режима на местния граничен трафик, поради факта, че общата продължителност на периодите на индивидуален престой на заинтересованото лице в съответната държава членка за шестте месеца, предхождащи подаването на спорната молба за влизане, е надхвърлила максималната разрешена продължителност — Правила за изчисляване на максималната продължителност на престоя при режима на местния граничен трафик

Диспозитив

1. Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на разрешително за местен граничен трафик, предоставено при въвеждането от този регламент специфичен режим на местен граничен трафик, в предвидените от този регламент рамки и от приетото в изпълнение на него двустранно споразумение между съседната държава членка и третата страна, на която той е гражданин, трябва да може, от една страна, да се движи свободно в граничния район в продължение на три месеца, когато престоят му е непрекъснат, и от друга страна, да се ползва с ново право на тримесечен престой след всяко прекъсване на престоя му.
2. Член 5 от Регламент № 1931/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че прекъсването на посочения в този член престой настъпва с прелинаването на границата — независимо от честотата, включително многократно на ден — между граничната държава членка и третата страна, в която пребивава притежателят на разрешителното за местен граничен трафик, съгласно определенията в това разрешително условия.

(¹) ОВ С 232, 6.8.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Peter Sweetman и др./An Bord Pleanála

(Дело С-258/11) (¹)

(Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Запазване на естествените местообитания — Специални защитени зони — Проверка на въздействието на план или проект върху защитена територия — Приложими критерии за проверка на вероятността от отрицателно въздействие на такъв план или проект върху интегритета на съответната територия — Територията Лох Кориб — Проект за околновръстна пътна схема № 6, гр. Голуей)

(2013/С 156/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Peter Sweetman, Ирландия, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Отговорник: An Bord Pleanála

Предмет

Преюдициално запитване — Supreme Court, Ирландия — Тълкуване на член 6, параграфи 3 и 4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) — Оценка на въздействието на план или проект върху защитена територия — Приложими критерии за оценка на вероятността от отрицателно въздействие на подобен план или проект върху интегритета на съответната територия — Последници от прилагането на принципа на предпазните мерки — Строеж на път, преминаващ през територия, предложена за обявяване на специално защитена зона

Диспозитив

Член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че план или проект, който не е непосредствено свързан с управлението на територията или не е необходим за него, ще има отрицателно въздействие върху нейния интегритет, ако може да попречи на трайното опазване на конститутивните характеристики на съответната територия, свързани с наличието на приоритетно естествено местообитание, целта за запазването на което обуславя включването на територията в списъка на териториите от значение за Общността по смисъла на тази директива. За целите на тази преценка следва да се приложи принципът на предпазните мерки.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — The Queen, по молбата на David Edwards, Lilian Pallikaropoulos/Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Дело C-260/11) (¹)

(Околна среда — Орхуска конвенция — Директива 85/337/ЕИО — Директива 2003/35/ЕО — Член 10а — Директива 96/61/ЕО — Член 15а — Достъп до правосъдие по въпроси на околната среда — Понятие за съдебно производство, което не е „възпрепятстващо скъпо“)

(2013/C 156/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Ищци: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos, Regina

Отговорници: Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Предмет

Преюдициално запитване — Supreme Court of the United Kingdom — Тълкуване на член 10а от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 156, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8) — Тълкуване на член 15а от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183), изменена с Директива 2003/35/ЕО — Тълкуване на член 9, параграф 4 от Конвенцията (от Орхус) за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена от името на Европейската общност с решение на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201) — Осъждане на страната, загубила делото, да заплати съдебните разходи — Понятие за разходи за дадено съдебно производство, които не са „възпрепятстващо скъпи“

Диспозитив

Изискването съдебното производство да не бъде възпрепятстващо скъпо, предвидено в член 10а, пета алинея от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда и в член 15а, пета алинея от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, изменени с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г., предполага посочените в тях лица да не бъдат възпрепятствани, поради евентуалната финансова тежест, да подават и поддържат пред съдилищата жалби, свързани с приложението на тези разпоредби. Когато национална юрисдикция следва да се произнесе относно осъждането на представител на обществеността, който като жалбоподател е загубил съдебен спор в материята на околната среда, или когато по-общо на един предварителен етап в производството следва, както юрисдикциите на Обединеното кралство, да се произнесе относно евентуалното ограничаване на разходите, подлежащи на заплащане от загубилата страна, тя трябва да се увери в спазването на това изискване, като вземе предвид както интереса на лицето, което иска да защити правата си, така и общия интерес, свързан със защитата на околната среда.

В рамките на тази преценка националният съдия не може да се позове единствено на икономическото положение на заинтересованото лице, а трябва да извърши и обективен анализ на размера на съдебните разходи. Освен това той може да

вземе предвид положението на страните в спора, доколко има основания да се счита, че жалбоподателят ще спечели делото, тежестта на евентуалните последици за него и за околната среда, сложността на приложимите право и производство, евентуалната неразумност на решението да се обжалва пред различните инстанции и съществуването на национална система за правна помощ или на режим за защита във връзка със съдебните разноски.

За сметка на това обстоятелството, че заинтересованото лице на практика не се е отказало да упражни правото си на съдебна защита, само по себе си не е достатъчно, за да се приеме, че производството не е възпрепятстващо скъпо за него.

Най-сетне, тази преценка не може да почива на различни критерии в зависимост от това дали е извършена в първоинстанционното производство, при обжалването на решението на първата инстанция или при последващото обжалване.

(¹) ОВ С 226 от 30.07.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten — Дания) — НК Danmark, от името на Jette Ring/Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11), НК Danmark, от името на Lone Skouboe Werge/Dansk Arbejdsgiverforening, от името на Pro Display A/S в производство по несъстоятелност (C-337/11)

(Дело C-335/11 и C-337/11) (¹)

(Социална политика — Конвенция на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 1, 2 и 5 — Различно третиране, основано на увреждане — Уволнение — Наличие на увреждане — Отсъствия на работника поради увреждането му — Задължение за приспособяване на работната среда — Работа на непълно работно време — Продължителност на срока на предизвестие)

(2013/C 156/08)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Sø- og Handelsretten

Страни в главното производство

Иници: НК Danmark, от името на Jette Ring (C-335/11), НК Danmark, от името на Lone Skouboe Werge (C-337/11)

Ответници: Dansk almennyttigt Boligselskab DAB (C-335/11), Dansk Arbejdsgiverforening, от името на Pro Display A/S — в производство по несъстоятелност (C-337/11)

Предмет

Преюдициално запитване — Sø- og Handelsretten — Тълкуване на членове 1, 2 и 5 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) и на Решение на Съда по дело C-13/05, Chacón

Navas — Забрана на дискриминацията, основана на увреждане — Национално законодателство, което дава право на работодателя да уволни служител, който е отсъствал по болест, като същевременно е получавал трудовото си възнаграждение, общо 120 дни в рамките на период от 12 последователни месеца — Понятие за увреждане — Лица с трайно намаляване на работоспособността, което не налага използването на специални помощни средства, а се изразява само в невъзможността им да работят на пълно работно време — Подходящо приспособяване на работната среда на лицата с увреждания

Диспозитив

1. Понятието „увреждане“ в Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че включва състояние, причинено от заболяване, за което медицински е установено, че е излечимо или неизлечимо, щом като това заболяване създава трайни ограничения, произтичащи от физически, умствени или психични недъзи, които при взаимодействие с различни пречки могат да затруднят пълноценното и ефективно участие на съответното лице в професионалния живот наравно с останалите работници. Естеството на мерките, които работодателят трябва да вземе, не е определящо за това дали здравословното състояние на лицето попада в обхвата на въпросното понятие.
2. Член 5 от Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че намаляването на работното време може да представлява една от мерките за приспособяване на работната среда по този член. Националният съд е този, който трябва да прецени дали при обстоятелствата по главните производства намаляването на работното време като мярка за приспособяване на работната среда представлява непропорционална тежест за работодателя.
3. Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба, съгласно която работодателят може да прекрати трудовия договор с предизвестие със съкратен срок, ако съответният работник с увреждане е отсъствал по болест, като същевременно е получавал трудовото си възнаграждение, общо 120 дни в рамките на период от 12 последователни месеца, когато причина за отсъствията му е обстоятелството, че работодателят не е изпълнил задължението си по член 5 от тази директива да вземе подходящи мерки за приспособяване на работната среда.
4. Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба, съгласно която работодателят може да прекрати трудовия договор с предизвестие със съкратен срок, ако съответният работник с увреждане е отсъствал по болест, като същевременно е получавал трудовото си възнаграждение, общо 120 дни в рамките на период от 12 последователни месеца, когато неговите отсъствия се дължат на увреждането му, освен ако тази разпоредба преследва законна цел и същевременно не надхвърля необходимото за постигането ѝ — нещо, което запитващата юрисдикция трябва да прецени.

(¹) ОВ С 269, 10.9.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge

(Дело C-375/11) ⁽¹⁾

(Далекосъобщителни услуги — Директива 2002/20/ЕО — Членове 3 и 12–14 — Право на ползване на радиочестоти — Еднократни такси за правото на ползване на радиочестотите — Еднократни такси за отдаването за ползване и за удължаването на срока на действие на правото на ползване на радиочестоти — Метод за изчисление — Изменения на вече предоставено право)

(2013/C 156/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Ответник: État belge

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (Белгия) — Тълкуване на членове 3, 12, 13 и член 14, параграфи 1 и 2 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) (ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, глава 13, том 36, стр. 183) — Национална правна уредба, която налага на операторите, титуляри на индивидуални права за използване на честоти за мобилна телефония да заплатят еднократна такса в контекста на разрешения за изграждане и използване на тяхна територия на мрежа за мобилна телефония за период от петнадесет години — Удължаване на срока на действие на индивидуалните права на операторите — Задължение за операторите кандидати за получаване на нови права да заплатят еднократна такса, определяна чрез търг, в допълнение към годишните такси — Допустимост

Диспозитив

1. Членове 12 и 13 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директивата за разрешение“) трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат държавите членки да въвеждат за операторите на мобилна телефония, които са титуляри на право за ползване на радиочестотите, еднократна такса, дължима както при ново получаване на право на ползване на радиочестотите, така и при удължаване на срока на действие на последното и която се добавя към годишна такса за ползване на честотите, чиято цел е да се стимулира оптималното използване на ресурсите, но и към такса, покриваща разходите за управление на разрешението, при условие че тези такси са реално насочени към осигуряването на оптимално използване на ресурсите, каквито са тези радиочестоти, че те са обективно обосновани, прозрачни, недискриминационни и пропорционални

на своето предназначение и са съобразени с целите, определени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги („Рамковата директива“), което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

При същото това условие определянето на размера на еднократната такса за правото на ползване на радиочестотите въз основа или на размера на предишната еднократна концесионна такса, изчислена според броя на честотите и според месеците, за които се отнася правото на ползване на честотите, или въз основа на размера на сумите, получени в резултат на търг, може да бъде подходящ метод, за да се определи стойността на радиочестотите.

- Член 14, параграф 1 от Директива 2002/20 трябва да се тълкува в смисъл, че той допуска държавите членки да налагат на операторите на мобилна телефония такса като разглежданата в главното производство, при условие че това изменение е обективно обосновано, извършено е в разумни граници и че за него са нотифицирани предварително всички заинтересовани страни, за да получат възможност да изразят своите становища, което следва да се провери от запитващата юрисдикция в светлината на обстоятелствата по делото в главното производство.
- Член 14, параграф 2 от Директива 2002/20 трябва да се тълкува в смисъл, че той допуска държавите членки да налагат на операторите на мобилна телефония такса като разглежданата в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 282, 24.9.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství

(Дело C-401/11) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — ФЕОГА — Регламент (ЕО) № 1257/1999 — Подпомагане на развитието на селските райони — Подпомагане за ранно пенсиониране — Прехвърлител на възраст най-малко 55 години, който не е достигнал нормалната пенсионна възраст към момента на прехвърлянето — Понятие „нормална пенсионна възраст“ — Национално законодателство, определящо различна пенсионна възраст в зависимост от пола, а за жените — и от броя на отгледаните деца — Общи принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация)

(2013/C 156/10)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Blanka Soukupová

Ответник: Ministerstvo zemědělství

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud — Тълкуване на член 11 от Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти (ОВ L 160, стр. 80; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 134), както и на общите принципи на равно третиране и недопускане на дискриминация — Подпомагане за ранно пенсиониране в земеделското стопанство, дължимо при навършване поне на 55 години, но без достигане на нормалната пенсионна възраст към момента на прехвърлянето — Понятието „нормална пенсионна възраст“ — Национална правна уредба, определяща различна пенсионна възраст в зависимост от пола, а по отношение на жените — според броя на отгледаните от тях деца

Диспозитив

Не е съвместимо с правото на Съюза и на неговите общи принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация, ако в изпълнение на разпоредбите на национален пенсионен режим на дадена държава членка, отнасящи се до изискуемата възраст за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, „нормалната пенсионна възраст“ по смисъла на член 11, параграф 1, второ тире от Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти се определя по различен начин в зависимост от пола на заявлия подпомагане за ранно пенсиониране в селското стопанство, а по отношение на заявителите жени — в зависимост от броя на децата, отгледани от заинтересованото лице.

(¹) ОВ С 311, 22.10.2011 г.

Решение на Съда (шести състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Buczek Automotive sp. z o.o., Република Полша

(Дело С-405/11 Р) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Преструктуриране на полската индустрия — Понятие за държавна помощ — Събиране на публични вземания — Квалифициране като държавна помощ на обстоятелството, че не е поискано обявяване в несъстоятелност на предприятието длъжник — Критерий за частния кредитор — Разпределяне на доказателствената тежест — Граници на съдебния контрол)

(2013/С 156/11)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: А. Stobiecka-Kuik и Т. Maxian Rusche)

Други страни в производството: Buczek Automotive sp. z o.o. (представители: J. Jurczyk, radca prawny), Република Полша (представител: М. Krasnodębska-Tomkiel)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (втори състав) от 17 май 2011 г. по дело Buczek Automotive/Комисия (Т-1/08), с което Общият съд отменя частично Решение 2008/344/ЕО на Комисията от 23 октомври 2007 година относно държавна помощ С-23/06 (ex NN 35/06), приведена в действие от Полша в полза на производителя на стомана Technologie Buczek Group (ОВ L 116, 2008 г., стр. 26) — Квалифициране като държавна помощ на обстоятелството, че не е поискано обявяване в несъстоятелност на предприятието длъжник — Грешка при прилагането на правото при преценката на направената от Комисията проверка на хипотетичния частен кредитор, както и при разпределянето на тежестта за доказване

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.
3. Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 311, 22.10.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — F.P. Jeltens, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Дело С-443/11) (¹)

(Социална сигурност на работниците мигранти — Член 45 ДФЕС — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 71 — Нетипичен пограничен работник, който е напълно безработен и е запазил лични и професионални връзки в държавата членка на последна заетост — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 65 — Право на обезщетение в държавата членка на пребиваване — Отказ на държавата членка на последна заетост да извърши плащане — Допустимост — Релевантност на Решение на Съда от 12 юни 1986 г. по дело Miethе (1/85) — Преходни разпоредби — Член 87, параграф 8 — Понятие „непроменено положение“)

(2013/С 156/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподатели: F.P. Jeltens, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Amsterdam — Тълкуване на член 45 ДФЕС, на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11), на член 71 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) и на член 65 и член 87, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 7.2.2008 г., стр. 12) — Напълно безработен пограничен работник — Право на обезщетение в държавата членка на пребиваване — Работник, който е запазил лични и професионални връзки в държавата членка на последна заетост и който има най-големи шансове за професионална реинтеграция в тази държава — Държава членка, която отказва съгласно националното си законодателство да изплаща обезщетения за безработица на посочения работник само по съображение, че той пребивава на територията на друга държава членка

Диспозитив

- След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕО) № 988/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г., разпоредбите на член 65 от този регламент не трябва да се тълкуват в светлината на Решение на Съда от 12 юни 1986 г. по дело *Miethe* (1/85). Що се отнася до напълно безработния пограничен работник, който е запазил с държавата членка на последната си заетост такива лични и професионални връзки, че има най-големи шансове за професионална реинтеграция в тази държава, член 65 трябва да се разбира в смисъл, че позволява такъв работник да се постави на разположение и на службите по заетостта на тази държава, но за да получава там не обезщетения за безработица, а само съдействие за намирането на нова работа.
- Правилата относно свободното движение на работници, залегнали по-специално в член 45 ДФЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държавата членка на последна заетост да откаже съгласно националното си право да отпусне на напълно безработния пограничен работник, който има най-големи шансове за професионална реинтеграция в тази държава членка, обезщетения за безработица, по съображение че същият не пребивава на нейна територия, щом като съгласно разпоредбите на член 65 от Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009, приложимо е законодателството на държавата членка на пребиваване.
- Разпоредбите на член 87, параграф 8 от Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009, следва да се прилагат спрямо напълно безработните погранични

работници, които поради връзките, запазени от тях в държавата членка на последната си заетост, получават от нея обезщетения за безработица въз основа на законодателството на тази държава членка, по силата на член 71 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 592/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г.

Понятието „непроменено положение“ по смисъла на член 87, параграф 8 от Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009, трябва да се преценява в светлината на националното законодателство в областта на социалната сигурност. Националната юрисдикция следва да провери дали работници като г-жа Peeters и г-н Arnold отговарят на предвидените в това законодателство условия, за да искат по отношение на тях да се възобнови изплащането на обезщетенията за безработица, които те са получавали съгласно посоченото законодателство, в съответствие с член 71 от Регламент № 1408/71 в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 592/2008.

(¹) ОВ C 355, 3.12.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hamburg — Германия) — Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH

(Дело C-535/11) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Разрешителна процедура — Изискване за разрешение — Понятие за лекарствени продукти, „получени“ чрез някои биотехнологични процеси, фигуриращи в точка 1 от приложението към този регламент — Преупаковане — Инжекционен разтвор, който се разпространява във флакони за еднократна употреба и съдържа количество терапевтичен разтвор, по-голямо от реално използваното за медицинско лечение — Съдържание на тези флакони, част от което по лекарско предписание е поставено в предварително заредени спринцовки съобразно предписаните дози, без лекарственият продукт да се променя)

(2013/C 156/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Novartis Pharma GmbH

Ответник: Apozyt GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht Hamburg — Тълкуване на приложението към Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83) — Обхват на термина „hergestellt“ („получени“ в текста на български език), съдържащ се в точка 1 от посоченото приложение — Евантуално включване в обхвата на този термин на пресираването на течен медикамент от оригиналната му опаковка в спринцовки за еднократна употреба

Диспозитив

Дейности като разглежданите в главното производство — стига да не водят до промяна на процесния лекарствен продукт и да се извършват само въз основа на индивидуални рецепти със съответни предписания, обстоятелство, което трябва да бъде проверено от запитващата юрисдикция — не изискват получаването на разрешение за търговия съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата, но във всеки случай спрямо тези дейности продължават да се прилагат разпоредбите на Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2010/84/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 г.

(¹) ОВ С 13, 14.1.2012 г.

Решение на Съда (девети състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-613/11) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Италианската република за сектора на корабоплаването в Сардиния — Решение 2008/92/ЕО на Комисията, с което се констатира несъвместимостта на тази помощ с общия пазар и се разпорежда нейното събиране от получателите — Липса на изпълнение в предоставения срок)

(2013/С 156/14)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Stromsky и D. Grespan)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Неприемане в предвидения срок на всички необ-

ходими разпоредби за съобразяване с членове 2 и 5 от Решение 2008/92/ЕО на Комисията от 10 юли 2007 година относно режима на държавни помощи за сектора на корабоплаването в Сардиния (ОВ L 29, 2008 г., стр. 24) — Изискване за незабавно и ефективно изпълнение на решенията на Комисията — Недостатъчност на процедурата за принудително събиране на разглежданата незаконна помощ

Диспозитив

1. Като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки, за да събере от получателите държавната помощ, обявена за незаконна и несъвместима с общия пазар с член 1 от Решение 2008/92/ЕО на Комисията от 10 юли 2007 година относно режима на държавни помощи за сектора на корабоплаването в Сардиния, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 5 от това решение.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 32, 4.2.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Karl Berger/Freistaat Bayern

(Дело С-636/11) (¹)

(Регламент (ЕО) № 178/2002 — Защита на потребителите — Безопасност на храните — Обществена информация — Пускане на пазара на храна, която е негодна за консумация от човека, но не представлява риск за здравето на човека)

(2013/С 156/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищец: Karl Berger

Ответник: Freistaat Bayern

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht München I — Тълкуване на член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68) — Приложно поле *ratione temporis* — Национална правна уредба, позволяваща информирание на гражданите в случаите на пускане на пазара на храна, която не е годна за консумация и предизвиква отвращение, но не представлява конкретна опасност за здравето

Диспозитив

Член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните трябва да се тълкува в смисъл, че не е от естество да не допусне национална правна уредба, която позволява в информация, отправена до обществеността, да се посочи името на храната, както и на предприятието, под чието наименование или търговска фирма е произведена, обработена или разпространена храната, при положение че такава храна, без да е вредна за здравето, е негодна за консумация от човека. Член 17, параграф 2, втора алинея от въпросния регламент трябва да се тълкува в смисъл, че позволява, при обстоятелства като тези по главното производство, да се предостави информация на обществеността при спазване на изискванията на член 7 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

(¹) ОВ С 98, 31.3.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Дело C-645/11) (¹)

(Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграф 1 и член 6, точка 1 — Понятие за граждански и търговски дела — Плащане, извършено без основание от субект на публична власт — Искане за връщане на плащането в рамките на съдебно производство — Определяне на компетентността при наличие на връзка между исковете — Тясна връзка между исковете — Ответник с местоживее в трета държава)

(2013/C 156/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Land Berlin

Ответници: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 1 и на член 6, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно

компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Понятие за граждански и търговски дела — Включва ли се в това понятие предявен от субект на публичната власт иск за връщане на недължимо платеното в рамките на административно производство за обезщетяване на вреди, причинени от нацисткия режим?

Диспозитив

1. Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „граждански и търговски дела“ обхваща иск за връщане на недължимо платеното, когато публична организация, на която е разпоредено от орган, създаден със закон за обезщетяване на репресиите, извършени по време на тоталитарен режим, да изплати на увредено лице като обезщетение част от получената по договор за продажба на даден недвижим имот сума, изплаща на това лице по погрешка цялата сума на продажната цена и иска впоследствие по съдебен ред възстановяване на недължимо платеното.
2. Член 6, точка 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба е налице тясна връзка между исковете, предявени срещу множество ответници с местоживее на територията на други държави членки, когато при обстоятелства като тези в делото по главното производство последните се позовават на права на допълнително обезщетение, по отношение на които трябва да бъде постановено еднакво решение.
3. Член 6, точка 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че той не се прилага за ответници, които нямат местоживее на територията на държава членка, когато срещу тях е започнато производство по иск, предявен срещу няколко ответника, сред които има и лица с местоживее в Европейския съюз.

(¹) ОВ С 80, 17.3.2012 г.

Решение на Съда (седми състав) от 11 април 2013 г. — Mindo Srl/Европейска комисия

(Дело C-652/11 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Картел — Италиански пазар за закупуване и първична преработка на суров тютюн — Заплащане на глобата от един от солидарните длъжници — Правен интерес — Тежест на доказване)

(2013/C 156/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mindo Srl (представители: G. Mastrantonio, C. Osti и A. Prastaro, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: N. Khan и L. Malferrari, подпомагани от F. Ruggeri Laderchi и R. Nazzini, avvocati)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 5 октомври 2011 г. по дело Mindo/Комисия (Т-19/06), с което Общият съд приема, че липсва основание за произнасяне по искането да се отмени частично Решение С(2005) 4012 окончателен на Комисията от 20 октомври 2005 година относно производство по прилагане на член 81 от Договора за ЕО (дело COMP/С.38.281/В.2 — Суров тютюн — Италия) във връзка с картелно споразумение за определяне на цените, заплащани на производителите и останалите посредници, и за разпределяне на италианския пазар на суров тютюн между доставчиците, и да се отмени или намали наложената на жалбоподателя глоба — Жалбоподател, по отношение на когото е открито производство по несъстоятелност в хода на първоинстанционното производство — Отпадане на правния интерес

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 5 октомври 2011 г. по дело Mindo/Комисия (Т-19/06).
2. Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
3. Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 49, 18.2.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/PFC Clinic AB

(Дело С-91/12) (¹)

(ПДС — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 132, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ и тясно свързани с тях дейности — Предоставяне на медицинска помощ при упражняване на медицински и парамедицински професии — Услуги, състоящи се от извършване на хирургични дейности и естетично лечение — Интервенции от изцяло козметичен характер вследствие единствено на желанието на пациента)

(2013/С 156/18)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: PFC Clinic AB

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta förvaltningsdomstolen — Тълкуване на член 132, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Случаи на освобождаване на медицинските грижи и предоставянето на медицинска помощ — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Предоставяне на услуги в областта на козметичната и реконструктивната пластична хирургия — Вземане предвид или не на целта на операцията или лечението

Диспозитив

Член 132, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че:

- предоставянето на услуги като разглежданите в главното производство, състоящи се от операции в областта на естетичната хирургия и естетичното лечение, се обхваща от понятието „медицинска помощ“ или „предоставяне на медицинска помощ“ по смисъла на параграф 1, букви б) и в), когато има за цел диагностика, терапията или успешното лечение на заболявания или разстройства на здравето или опазването, поддържането или възстановяването на здравето на хората,
- субективното схващане, което подлагащото се на естетична интервенция лице има за същата, само по себе си не е определящо за преценката дали тази интервенция е с терапевтична цел,
- обстоятелствата, че услуги като разглежданите в главното производство се предоставят или се извършват от лице, на което е разрешено да упражнява медицинска професия, или че целта на интервенциите се определя от такова лице, могат да окажат влияние върху преценката дали интервенции като разглежданите в главното производство се обхващат от понятието „медицинска помощ“ или „предоставяне на медицинска помощ“ по смисъла съответно на член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112 и на член 132, параграф 1, буква в) от същата директива, и
- за да се прецени дали предоставянето на услуги като разглежданите в главното производство е освободено от данък върху добавената стойност на основание член 132, параграф 1, буква б) или в) от Директива 2006/112, следва да се вземат предвид всички изисквания, поставени в посочения параграф 1, буква б) или в), както и в другите релевантни разпоредби от дял IX, глави 1 и 2 от тази директива, каквито са — що се отнася до член 132, параграф 1, буква б) от споменатата директива — членове 131, 133 и 134 от същата.

(¹) ОВ С 118, 21.4.2012 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Германия) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Дело C-129/12) ⁽¹⁾

(Схема за регионална помощ — Инвестиции в преработката и продажбата на селскостопански продукти — Решение на Комисията — Несъвместимост с вътрешния пазар — Отмяна на несъвместимите помощи — Момент на предоставяне на помощта — Принцип на защита на оправданите правни очаквания)

(2013/C 156/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Ответник: Finanzamt Magdeburg

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Тълкуване на Решение 1999/183/ЕО на Комисията от 20 май 1998 г. относно държавна помощ за преработката и продажбата на селскостопански продукти, която може да се предостави в Германия въз основа на съществуващи схеми за регионална помощ (ОВ L 60, 1999 г., стр. 61) — Запълнение за Германия да отмени съществуващите схеми за помощ, които не съответстват на рамката, предложена от Комисията в нейното известие относно такива помощи — Времеви обхват на това задължение — Възможност за съответната държава членка да не отменя разглежданите помощи за предвижданите инвестиции преди изтичането на срока за транспониране на решението и преди публикуването на намерението на държавата членка да отмени помощите за такива инвестиции, когато разглежданата инвестиция е осъществена след транспонирането на решението

Диспозитив

Член 2 от Решение 1999/183/ЕО на Комисията от 20 май 1998 година относно държавна помощ за преработката и продажбата на селскостопански продукти, която може да се предостави в Германия въз основа на съществуващи схеми за регионална помощ, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска предоставяне на помощи за инвестиции, свързани с мелничарската промишленост, по отношение на които обвързващото инвестиционно решение е било взето преди изтичането на срока, даден на Федерална република Германия, за да се съобрази с това решение, или преди публикуването в Bundessteuerblatt на мерките, приети с тази цел, когато доставянето на обекта на инвестицията, както и определянето и изплащането на субсидията са извършени едва след изтичането на посочения срок или след посоченото публикуване, ако инвестиционната субсидия се счита за предоставена едва в определен момент след изтичането на същия срок. Запитващата юрисдикция следва да определи момента, от който инвестиционна субсидия като разглежданата в главното производство трябва да се счита за предоставена, като вземе предвид всички изисквания на националното право за получа-

ването на съответната помощ и следи да не се заобикаля забраната, установена в член 2, точка 1 от Решение 1999/183.

⁽¹⁾ ОВ C 174, 16.6.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна — България) — „Руседеспред“ ООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-138/12) ⁽¹⁾

(Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 203 — Принцип на данъчен неутралитет — Възстановяване на доставчика на платения от него данък, когато на получателя на освободена доставка е отказано правото на приспадане)

(2013/C 156/20)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — град Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Руседеспред“ ООД

Ответник: Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд — град Варна — Тълкуване на член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Принципи на данъчен неутралитет, ефективност и равно третиране — Право на данъчен кредит — Право на доставчика да иска възстановяване на недължимо платения данък, когато на получателя на доставката е отказано правото на данъчен кредит по съображения, че според националното право тази доставка е освободена

Диспозитив

1. Принципът на неутралитет на данъка върху добавената стойност, така както е конкретизиран от съдебната практика по член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска на основание на национална разпоредба за транспониране на посочения член данъчната администрация да откаже да възстанови на доставчика по освободена доставка неправилно фактурирания на неговия клиент данък върху добавената стойност, по съображение че този доставчик не е коригирал сришената фактура, при положение че данъчната администрация с влязъл в сила акт е отказала правото на същия клиент да приспадне посочения данък

върху добавената стойност, а поради влезлия в сила отказ режимът на корекция, предвиден в националния закон, вече не е приложил.

2. Данъчнозадължено лице може да се позове на принципа на неутралитет на данъка върху добавената стойност, така както е конкретизиран от съдебната практика по член 203 от Директива 2006/112, за да се противопостави на разпоредба на националното право, съгласно която за възстановяването на неправилно фактурирания данък върху добавената стойност е необходимо сгрешената фактура да бъде коригирана, при положение че правото на приспадане на посочения данък върху добавената стойност е отказано с влязъл в сила акт, а поради влезлия в сила отказ режимът на корекция, предвиден в националния закон, вече не е приложил.

(¹) ОВ С 151, 26.5.2012 г.

Решение на Съда (седми състав) от 11 април 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело С-158/12) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/1/ЕО — Член 5 — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Условия за издаване на разрешително за съществуващи инсталации — Задължение за гарантиране, че подобни инсталации се експлоатират в съответствие с изискванията на посочената директива)

(2013/С 156/21)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Петрова и К. Mifsud-Bonnici)

Ответник: Ирландия (представител: Е. Creedon)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 5, параграф 1 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 24, стр. 8) — Условия за издаване на разрешително за съществуващи инсталации — Задължение за гарантиране, че подобни инсталации се експлоатират в съответствие с изискванията на директивата

Диспозитив

1. Като не е издала разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, или като не е гарантирала по подходящ начин преразглеждането на условията за издаване на разрешителни и тяхното евентуално актуализиране по отношение на тринадесет съществуващи инсталации за отглеждане на свине и

домашни птици и по този начин като не е гарантирала, че всички съществуващи инсталации се експлоатират в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10, 13, член 14, букви а) и б), и член 15, параграф 2 от тази директива, най-късно от 30 октомври 2007 г., Ирландия не е изпълнила задълженията си по силата на разпоредбите на член 5, параграф 1 от посочената директива.

2. Осъжда Ирландия да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 174, 16.6.2012 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-197/12) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 148 — Данъчно освобождаване на някои дейности, което е предвидено за плавателните съдове, осигуряващи превоз на пътници срещу заплащане или използвани за търговска дейност — Условие за наличие на предназначение за плаване в открито море)

(2013/С 156/22)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: F. Dintilhac и C. Soulay)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues, J.-S. Pilczer и D. Colas)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 148, букви а), в) и г) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Данъчно освобождаване на някои дейности, което е предвидено за плавателните съдове, осигуряващи превоз на пътници срещу заплащане или използвани за търговска дейност — Условие за наличие на предназначение за плаване в открито море — Съвместимост на национална мярка, която разширява неоснователно предвидените в директивата данъчни освобождавания

Диспозитив

1. Като не е обвързала освобождаването от данък върху добавената стойност на дейностите, предвидени в член 262, II, точки 2, 3, 6 и 7 от Code général des impôts, с изискването за наличие на предназначение за плаване в открито море на плавателните съдове, осигуряващи превоз на пътници срещу заплащане или използвани за търговска дейност, Френската република не е изпълнила задълженията си по Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и в частност по член 148, букви а), в) и г) от нея.

2. Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 217, 21.7.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Salzburger Flughafen GmbH/Umweltsenat

(Дело C-244/12) (¹)

(Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Директива 85/337/ЕИО — Член 2, параграф 1 и член 4, параграф 2 — Проекти, попадащи в обхвата на приложение II — Работи по удължаване на инфраструктурата на летище — Разглеждане чрез прагове или критерии — Член 4, параграф 3 — Критерии за подбор — Точка 2, буква ж) от приложение III — Гъстонаселени райони)

(2013/C 156/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Salzburger Flughafen GmbH

Ответник: Umweltsenat

В присъствието на: Landesumweltsenatsverwaltung Salzburg, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година (ОВ L 73, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254) — Проекти, които подлежат на оценка — Разширяване на летище — Правна уредба на държава членка, която предвижда оценка на въздействието на такъв проект върху околната среда само при увеличаване на броя на годишните полети с поне 20 000 допълнителни полета

Диспозитив

1. Член 2, параграф 1, както и член 4, параграф 2, буква б) и параграф 3 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г., не допускат национална правна уредба, която предвижда за проектите относно изменение на инфраструктурата на летище, попадащи в обхвата на приложение II към тази директива, оценка на въздействието ил върху околната среда единствено ако тези проекти може да увеличат броя на въздушните полети с поне 20 000 годишно.

2. Когато държава членка в приложение на член 4, параграф 2, буква б) от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, относно проектите, попадащи в обхвата на приложение II към нея, установи праг, който е несъвместим със задълженията, посочени в член 2, параграф 1 и член 4, параграф 3 от тази директива, разпоредбата на член 2, параграф 1, както и тези на член 4, параграф 2, буква а) и параграф 3 от посочената директива се ползват от непосредствено действие, което означава, че компетентните национални органи трябва да осигурят, че най-напред ще се разгледа дали съответните проекти могат да имат значително въздействие върху околната среда, и при утвърдителен отговор — че впоследствие ще се извърши оценка на въздействието ил.

(¹) ОВ С 235, 4.8.2012 г.

Решение на Съда (осми състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Napoli — Италия) — Oreste Della Rocca/Poste Italiane SpA

(Дело C-290/12) (¹)

(Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 2 — Приложно поле на Рамковото споразумение — Предприятие за временна заетост — Предлагане на предприятие ползвател на наети чрез агенция за временна заетост работници — Последователни срочни трудови договори)

(2013/C 156/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Oreste Della Rocca

Ответник: Poste Italiane SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Napoli — Тълкуване на клаузи 2 и 5 от Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, глава 5, том 5, стр. 129) — Приложно поле — Приложимост на директивата спрямо агенциите временна заетост — Възможност за тези агенции да сключват последователни срочни трудови договори с наети чрез агенция за временна заетост работници поради обстоятелства, които обособяват временния характер на трудовото правоотношение между наетия чрез агенция за временна заетост работник и предприятието ползвател

Диспозитив

Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), и рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което е приложено към нея, трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат нито за срочното трудово правоотношение между нает чрез агенция за временна заетост работник и такава агенция, нито за срочното трудово правоотношение между такъв работник и предприятие ползвател.

(¹) ОВ С 243, 11.8.2012 г.

Определение на Съда (трети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Lecce — Италия) — Наказателно производство срещу Abdoul Khadre Mbaye

(Дело С-522/11) (¹)

(Член 99 от Процедурния правилник — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Директива 2008/115/ЕО — Общи стандарти и процедури, приложими в областта на връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни — Национална правна уредба, съгласно която в случай на незаконен престой се налагат наказателноправни санкции)

(2013/С 156/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Lecce

Страна в главното производство

Abdoul Khadre Mbaye

Предмет

Преюдициално запитване — Ufficio del Giudice di Pace Lecce — Тълкуване на член 2, параграф 2, буква б), както и на членове 6, 7 и 8 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98) — Национално законодателство, което предвижда глоба в размер от 5 000 EUR до 10 000 EUR за чужденец, който е влязъл или пребивава незаконно на националната територия — Допустимост на престъплението незаконен престой — Допустимост на незабавното експулсиране за период от най-малко пет години в замяна на глобата

Диспозитив

1. Граждани на трети страни, срещу които се води наказателно производство или които са осъдени за престъплението незаконен престой, предвидено в правната уредба на държава членка, не могат, единствено въз основа на това престъпление, да бъдат изключени от приложното

поле на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни по силата на член 2, параграф 2, буква б) от нея.

2. Директива 2008/115 допуска правна уредба на държава членка, като разглежданата по главното производство, съгласно която незаконният престой на граждани на трети страни се наказва с глоба, която може да бъде заменена с експулсиране. Възможността за замяна обаче може да бъде използвана само ако положението на съответното лице съответства на някое от положенията по член 7, параграф 4 от тази директива.

(¹) ОВ С 370, 17.12.2011 г.

Определение на Съда (осми състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Варна — България) — „Съни трейд“ ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ гр. Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-153/12) (¹)

(Член 99 от Процедурния правилник — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 62, 63, 65, 73 и 80 — Учредяване на суперфиция в полза на дружество от физически лица, които не са данъчнозадължени по ДДС и не са лица-платци по този данък, срещу изграждането на недвижим ипот от дружеството за тези физически лица — Бартер — ДДС за строителните услуги в недвижимия ипот — Данъчно събитие — Изискуемост — Авансово плащане на цялата насрещна престация — Авансово плащане — Данъчна основа при насрещна престация, състояща се от стоки или услуги)

(2013/С 156/26)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Варненски административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Съни трейд“ ЕООД

Отговорник: Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ гр. Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Варненски административен съд — Тълкуване на член 62, параграф 1 и на членове 63, 73 и 80 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Национална правна уредба, която предвижда, че при наличие на доставка, по

която възнаграждението изцяло или частично е определено в стоки или услуги, се приема, че са налице две насрещни доставки — Правна уредба, която определя за дата на възникване на данъчното събитие по ДДС при насрещните бартерни доставки датата на възникване на данъчното събитие на по-ранната доставка, въпреки че насрещната доставка все още не е осъществена — Физическо лице, учредило право на строеж в полза на дружество за построяването на масивна жилищна сграда срещу задължението на дружеството да построи сградата със свои средства и да прехвърли в собственост на прехвърлителите 25 % от разгънатата застроена площ в срок до 12 месеца от издаване на строителното разрешение — Определяне на данъчната основа — Приложимост на понятието данъчно събитие за освободени доставки, включително извършени от лице, което няма качеството „данъчнозадължено лице“, нито качеството „платец на данъка“

Диспозитив

1. Членове 63 и 65 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като тези в главното производство, когато в полза на дружество е учредено право на строеж за построяването на сграда, в която същото ще стане собственик на 75 % от разгънатата застроена площ като насрещна престация за построяването на останалите 25 %, която дружеството се задължава да предаде в завършен вид на учредителите на правото на строеж, посочените членове допускат данъкът върху добавената стойност за строителните услуги да бъде изискуел от момента на учредяване на правото на строеж, тоест преди предоставянето на услугите, стига към момента на учредяване на това право всички релевантни елементи на бъдещата доставка на услуги да са вече известни, и следователно в частност разглежданите услуги да са точно определени, а стойността на това право да може да получи парично изражение — нещо, което следва да се установи от запитващата юрисдикция. В тази връзка е без значение, че учредяването на споменатото право на строеж е освободена доставка, която се осъществява от лица, които нямат качеството на данъчнозадължено лице или на лице — платец на данъка, по смисъла на посочената директива.
2. При обстоятелства като разглежданите по главното производство, при които доставката не е осъществена между свързани лица по смисъла на член 80, параграф 1 от Директива 2006/112 — което все пак следва да се установи от запитващата юрисдикция, — членове 73 и 80 от тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба като разглежданата в главното производство, съгласно която, ако насрещната престация на доставка на стоки или услуги е определена изцяло в стоки или услуги, при всички положения данъчната основа на доставката е пазарната стойност на предоставените стоки или услуги.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 21 януари 2013 г. — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft./ Vidékfejlesztési Miniszter

(Дело C-24/13)

(2013/C 156/27)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

Ответник: Vidékfejlesztési Miniszter

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли Регламент (ЕО) № 1698/2005⁽¹⁾ на Съвета и Регламент (ЕО) № 1974/2006⁽²⁾ на Комисията да се тълкуват в смисъл, че местните групи за действие, създадени във връзка със селскостопанските помощи, могат да имат в една държава членка само една правноорганизационна форма, предвидена в закона?
2. Може ли да се установи разграничение въз основа на споменатите регламенти, така че националният законодател да признава само местните групи за действие, които имат определени правноорганизационни форми, като предвижда отделни или по-стриктни изисквания от предвидените в член 62[, параграф 1] от Регламент № 1698/2005?
3. В съответствие със споменатите регламенти достатъчно ли е в една държава членка местните групи за действие да отговарят само на условията, предвидени в член 62[, параграф 1] от Регламент № 1698/2005? Може ли държавата членка да ограничи посочената разпоредба, като наложи други правни или формални изисквания на образуванията, които отговарят на условията, предвидени в член 62[, параграф 1] от Регламент № 1698/2005?
4. Трябва ли споменатите регламенти да се тълкуват в смисъл, че представлява част от свободата на преценка на държава членка решението да бъдат заличени местни групи за действие, които отговарят на условията, наложени в член 62, параграф 1 от Регламент № 1698/2005, и които през цялото времетраене на своята дейност са спазвали цялата приложима национална и общностна правна уредба, и да позволи функционирането само на местните групи за действие, които имат нова правноорганизационна форма?
5. Трябва ли споменатите регламенти да се тълкуват в смисъл, че във връзка с програмите за подпомагане, които вече са в ход или по време на периода на програмиране, държава членка може също така да измени при необходимост правната рамка на функциониране на местните групи за действие?

(¹) ОВ С 165, 9.6.2012 г.

6. Как трябва да се тълкуват споменатите регламенти, в случай че бъдат залечени местни групи за действие, които до този момент са развивали ефикасно и законно своите дейности? Какво се случва в такъв случай с договорените задължения и придобитите права от местните групи за действие, като се има предвид по-специално общата съвкупност от образувания, засегнати от залечаването?
7. Трябва ли член 62, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) да се тълкува в смисъл, че е допустима и в съответствие с правото разпоредбата, с която държава членка изисква местните групи за действие Leader, които имат правноорганизационната форма на търговско дружество с нестопанска цел, да се преобразуват в сдружения в едногодишен срок, поради това че само правноорганизационната форма на сдружение като социална организация може правилно да гарантира създаването на мрежа от местните сдруженици, като се има предвид, че съгласно действащото унгарско право основната цел на търговското дружество е получаването на печалба и наличието на икономически интереси изключва публичното присвояване и присъединяването на нови сдруженици?

(¹) Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, стр. 1; Специално издание на български език, глава 3, том 66, стр. 101, поправка, ОВ L 206, стр. 23).

(²) Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за определянето на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 368, стр. 15; Специално издание на български език, глава 3, том 80, стр. 133).

Преюдициално запитване, отправено от Kúria (Унгария) на 21 януари 2013 г. — Árpád Kásler и Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt.

(Дело C-26/13)

(2013/C 156/28)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Иици: Árpád Kásler и Hajnalka Káslerné Rábai

Отвeтник: OTP Jelzálogbank Zrt.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО (¹) на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (наричана по-нататък „Директивата“) да се тълкува в смисъл, че при договор за

заем на сума, изразена в чужда валута, но на практика предоставена в националната парична единица и която потребителят трябва да върне изключително в националната парична единица, договорната клауза относно вида на обменния валутен курс (купува или продава), която не е била индивидуално договорена, може да бъде част от „определянето на основния предмет на договора“?

Ако това не е така, въз основа на втория израз, посочен в член 4, параграф 2 от Директивата, трябва ли разликата между обменния валутен курс купува и обменния валутен курс продава да се схваща като възнаграждение, чието съответствие с предоставената услуга не може да бъде разглеждано от гледна точка на нейния неравноправен характер? В тази връзка има ли някакво значение това дали действително е извършена сделка на обмяна на валута между финансовата организация и потребителя?

2. Ако член 4, параграф 2 от Директивата трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд може, независимо от разпоредбите на националното право, да разглежда неравноправния характер на договорните клаузи, на който се позовава посоченият член, когато тези клаузи не са изразени на ясен и разбираем език, трябва ли това последно изискване да се разбира в смисъл, че налага сами по себе си договорните клаузи да са ясни и разбираеми за потребителя от граматическа гледна точка или освен това то налага на същия този потребител да са ясни и разбираеми икономическите причини за включването на договорната клауза и връзката ѝ с другите договорни клаузи?
3. Следва ли член 6, параграф 1 от Директивата и точка 73 от Решение на Съда по дело Banco Español de Crédito, C-618/10 да се тълкуват в смисъл, че националният съд не може да отстрани в полза на потребителя причините за недействителността на неравноправна клауза, включена в общите условия на потребителски договор за заем, като измени или допълни въпросната договорна клауза, ако договорът не би могъл да се изпълни въз основа на клаузите, които остават след премахването на посочената клауза? В това отношение има ли значение обстоятелството, че националното право съдържа нормативна разпоредба, уреждаща въпросния правен въпрос при липсата на недействителната клауза?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15р том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 22 февруари 2013 г. — Luigi D’Aniello и др./Poste Italiane SpA

(Дело C-89/13)

(2013/C 156/29)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Luigi D'Aniello и др.

Ответник: Poste Italiane SpA

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли принципът на равностойност национална правна уредба, която — в приложение на Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ — предвижда в случаите на незаконосъобразно спиране на изпълнението на трудов договор, засегнат от нищожна клауза за срок, различни и значително по-ниски по размер икономически последици в сравнение със случаите на незаконосъобразно спиране на действието на договор по общото гражданско право, съдържащ нищожна клауза за срок?
2. Съответства ли на правото на Съюза — в рамките на неговото прилагане — обстоятелството, че ефективността на санкция предоставя предимство на работодателя нарушител за сметка на претърпелия вреди поради нарушението работник, така че продължителността на производството, макар и необходима, води до пряка вреда за работника в полза на работодателя и факта, че ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?
3. В рамките на прилагането на правото на Съюза по смисъла на член 51 от Хартата от Ница, съответства ли на член 47 от Хартата и на член 6 от ЕНПЧ факта, че продължителността на производството, макар и необходима, причинява пряка вреда на работника и предоставя предимство на работодателя, както и факта, че ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?
4. С оглед на уточненията, дадени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾ включва ли понятието за условията за наемане на работа, изведено в клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО, и последиците от незаконосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение?
5. При утвърдителен отговор на предходния въпрос могат ли различните последици, които вътрешното право предвижда при незаконосъобразно прекратяване на трудово правоотношение за неопределено време и на срочното трудово правоотношение, да бъдат обосновани по смисъла на клауза 4?
6. Действащите общи принципи на правото на Съюза относно правната сигурност, защитата на оправданите правни очаквания, равенството на страните в процеса, ефективната съдебна защита, правото на независим съд, и по-общо правото на справедлив процес, гарантирани от член 6, параграф 2 от Договора за ЕС (изменен с член 1, параграф 8 от Лисабонския договор и посочен в член 46 от Договора за ЕС) във връзка с член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и с член 46, член 47 и член 52, параграф 3 от Хартата на основните

права на Европейския съюз, прокламирана в Ница на 7 декември 2000 г., и възпроизведени в Договора от Лисабон, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемането от страна на италианската държава, след значителен период от време, на нормативна разпоредба (като член 32, параграф 7 от Закон № 183/10, както е тълкувана от член 1, параграф 13 от Закон № 92/12), която засяга последиците от текущите производства и води до пряка вреда за работника в полза на работодателя, а ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?

7. В случай че Съдът не приеме изложените принципи за основни принципи на правото на Европейския съюз за целите на общото им хоризонтално прилагане, от което произтича единствено противоречие на разпоредба като член 32, параграфи 5—7 от Закон № 183/10 (както е тълкувана от член 1, параграф 13 от Закон № 92/2012) на предвидените в Директива 1999/70/ЕО задължения и на Хартата от Ница, дали дружество като ответното трябва да се приеме за държавен орган за целите на прякото вертикално прилагане на правото на Съюза и по-конкретно на клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО и на Хартата от Ница?
8. В случай че Съдът на ЕС даде утвърдителен отговор на въпроси 1, 2, 3 или 4 позволява ли принципът на лоялно сътрудничество, в качеството му на основополагащ принцип на Европейския съюз, да не се приложи тълкувателна разпоредба като тази по член 1, параграф 13 от Закон № 92/12, която прави невъзможно спазването на принципите, произтичащи от отговорите на въпроси 1—4?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г., за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

⁽³⁾ Директива 2006/54/ЕО на Парламента и на Съвета от 5 юли 2006 г., за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия) на 28 февруари 2013 г. — U/Stadt Karlsruhe

(Дело C-101/13)

(2013/C 156/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: U

Отговорник: Stadt Karlsruhe

Преюдициални въпроси

- Съгласно приложението към Регламент № 2252/2004 ⁽¹⁾ следва ли начинът, по който се отпечатва съдържащата лични данни машинночитаема страница от издаваните от държавите членки паспорти, да отговаря на всички императивни спецификации по част 1 (машинночитаеми паспорти) от Документ 9303 на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ICAO)? ⁽²⁾
- Ако съгласно разпоредбите относно имената на лицата от законодателството на определена държава членка името на дадено лице се състои от неговото собствено и фамилно име, има ли право тази държава членка — на основание на предвиденото в приложението към Регламент № 2252/2004 във връзка с правилата по точка 8.6., раздел IV, част 1 (машинночитаеми паспорти) от Документ 9303 на ICAO — да вписва като първичен признак за идентификация на съответното лице в поле 6 от съдържащата лични данни машинночитаема страница от паспорта също и фамилното име по рождение на това лице?
- Ако съгласно разпоредбите относно имената на лицата от законодателството на определена държава членка името на дадено лице се състои от неговото собствено и фамилно име, има ли право тази държава членка — на основание на предвиденото в приложението към Регламент № 2252/2004 във връзка с правилата по точка 8.6., раздел IV, част 1 (машинночитаеми паспорти) от Документ 9303 на ICAO — да вписва като вторичен признак за идентификация на съответното лице в поле 7 от съдържащата лични данни машинночитаема страница от паспорта също и фамилното име по рождение на това лице?
- При утвърдителен отговор на въпрос 2 или 3, ако съгласно разпоредбите относно имената на лицата от законодателството на определена държава членка името на конкретно лице се състои от неговото собствено и фамилно име, задължена ли е тази държава членка — въз основа на предвидената в член 7 от Хартата на основните права ⁽³⁾ и в член 8 от ЕКПЧ ⁽⁴⁾ — да посочи в означението на полето от съдържащата лични данни машинночитаема страница от паспорта, в което поле се вписва фамилното име по рождение на съответното лице, че в това поле се вписва също и фамилното име по рождение на лицето?
- При отрицателен отговор на въпрос 4, ако съгласно разпоредбите относно имената на лицата от законодателството на определена държава членка името на конкретно лице се състои от неговото собствено и фамилно име, а според националното законодателство относно паспортите означенията на полетата за вписване на съответните данни в съдържащата лични данни машинночитаема страница от паспорта следва да са изписани и на английски и френски език, като в поле 6 от тази страница, на отделен ред следва да се впише също и фамилното име по рождение, като пред него се постави съкращението „geb.“ за „geboren“ (по

рождение), задължена ли е посочената държава членка — въз основа на предвидената в член 7 от Хартата на основните права и в член 8 от ЕКПЧ — да изпише съкращението „geb.“ за „geboren“ също и на английски и френски език?

- Ако съгласно разпоредбите относно имената на лицата от законодателството на определена държава членка името на конкретно лице се състои от неговото собствено и фамилно име, има ли право тази държава членка на основание на предвиденото в приложението към Регламент № 2252/2004 във връзка с правилата по точка 8.6., раздел IV, част 1 (машинночитаеми паспорти) от Документ 9303 на ICAO да впише фамилното име по рождение на конкретното лице в поле 13 от съдържащата лични данни машинночитаема страница от паспорта, като част от посочваните по избор лични данни?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки (ОВ L 385, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 155).

⁽²⁾ Международна организация за гражданско въздухоплаване (ICAO).

⁽³⁾ Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽⁴⁾ Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 8 март 2013 г. — ASL n. 5 „Spezzino“ и др./San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Дело C-113/13)

(2013/C 156/31)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ASL n. 5 „Spezzino“, A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Отговорници: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Преюдициални въпроси

- Допускат ли членове 49 ДФЕС, 56 ДФЕС, 105 ДФЕС и 106 ДФЕС вътрешна правна норма, която предвижда услугата по санитарен транспорт да се възлага с предимство на доброволчески организации, на италианския Червен кръст и на други оправомощени публични институции или образувания, макар и такова възлагане да се извършва въз основа на споразумение, което предвижда възстановяване само на действително направените разходи?

2. Допуска ли правото на Съюза в областта на обществените поръчки — в случая, тъй като става дума за изключени договори, това са общите принципи на свобода на конкуренция, на недопускане на дискриминация, на прозрачност и на пропорционалност — национална правна уредба, която позволява прякото възлагане на услугата по санитарен транспорт, при положение че [оспорваното в случая] рамково споразумение, което предвижда възстановяването също и на фиксираните и на дългосрочните разходи, следва да се квалифицира като възмездно?

Жалба, подадена на 14 март 2013 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-124/13)

(2013/C 156/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: L.G. Knudsen, I. Liukkonen и R. Kaškina)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент (ЕС) № 1243/2012 на Съвета от 19 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1342/2008 за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси ⁽¹⁾; и

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Европейският парламент изтъква едно основание за отмяна на обжалвания регламент, изведено от твърдението, че член 43, параграф 3 ДФЕС не е подходящото правно основание за приемането на обжалвания регламент и че той е трябвало да бъде приет на основание член 43, параграф 2 ДФЕС, тъй като последната разпоредба предоставя на законодателя на Европейския съюз необходимите правомощия да приеме акт с целта и съдържанието на обжалвания регламент. Използването на правно основание изключва Европейския парламент от участие в приемането на акта, докато член 43, параграф 2 ДФЕС предвижда да се следва обикновената законодателна процедура. Неправилното правно основание трябва да доведе до отмяната на обжалвания регламент.

С първата част на своето основание за отмяна Парламентът поддържа, че като инструмент за запазване и управление на запасите от риба всеки многогодишен план, като разглеждания в настоящия случай, представлява единно цяло, обхващащо само разпоредби, насочени към преследването на цели, свързани с поддържане и запазване в рамките на общата политика в областта на рибарството и поради това трябва да бъде приет изцяло на основание член 43, параграф 2 ДФЕС.

Втората част на основанията на Парламента за отмяна се състои в твърдението, приемането на обжалвания регламент с акт, който е отделен от останалата част от предложението на Комисията, представлява във всички случаи нарушение на процедурата и обезсмисля установената съдебна практика относно избора на правно основание съобразно с центъра на тежестта на акта. Като е разделил предложението, Съветът изкуствено е избрал различно правно основание за някои елементи на предложението акт, докато единственото правно основание, от което те шияха да се обхващат е член 43, параграф 2 ДФЕС, ако актът беше приет изцяло в посочената по-горе форма.

⁽¹⁾ ОВ L 352, стр. 10.

Жалба, подадена на 14 март 2013 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-125/13)

(2013/C 156/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: K. Banks, A. Bouquet, A. Szmytkowska)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент (ЕС) № 1243/2012 на Съвета от 19 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1342/2008 за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси ⁽¹⁾,

— да се запазят правните последици на отменения регламент за разумен период от време след постановяване на съдебното решение, а именно за не повече от една пълна календарна година, считано от 1 януари на годината, следваща тази на постановяването на решението, и

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Комисията иска от Съда да отмени Регламент (ЕС) № 1243/2012 на Съвета от 19 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1342/2008 за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси, като запази правните последици на отменения регламент

за разумен период от време след постановяване на съдебното решение, а именно за не повече от една пълна календарна година, считано от 1 януари на годината, следваща тази на постановяването на решението.

Искането на Комисията почива на следните три основания:

- а) С първото си основание, изведено от грешка при прилагане на правото във връзка с правното основание на обжалвания регламент (нарушение на член 43, параграф 2 ДФЕС), Комисията поддържа, че Съветът е допуснал грешка при прилагане на правото, той като е разделил предложението ѝ и е приел част от него на основание член 43, параграф 3 ДФЕС, въпреки че то е трябвало да бъде прието изцяло на основание член 43, параграф 2 ДФЕС, както е предложила Комисията. Обжалваният регламент съдържа разпоредби, които не попадат в приложното поле на член 43, параграф 3 ДФЕС, който може да бъде основание само за приемането на мерки за определянето и разпределянето на възможностите за риболов.
- б) С второто си основание, изведено от последвалата грешка при прилагане на правото във връзка с процедурата по приемане на решение и с институционалните правомощия на Европейския парламент да участва в обикновената законодателна процедура и на Европейския икономически и социален комитет за консултации с него (нарушение на членове 294 и 43, параграф 2 ДФЕС), Комисията твърди, че съответната част от предложението е приета само от Съвета, без участието на Европейския парламент, който щеше да участва при приемането му, ако беше следвана обикновената законодателна процедура, и без да са проведени съответни консултации с Европейския икономически и социален комитет.
- в) Накрая, с третото си основание във връзка с приемането на обжалвания регламент без предложение от Комисията или при изопачаване на предложението ѝ (на френски език „dénaturation“) (нарушение на член 17 ДЕС и на член 43, параграф 3 ДФЕС), Комисията посочва, че разделянето на предложението ѝ от Съвета и последвалата от това промяна на правното основание на част от него е довело до съществено изопачаване на предложението на Комисията в нарушение на изключителното ѝ право на инициатива.

⁽¹⁾ ОВ L 352, стр. 10.

**Иск, предявен на 19 март 2013 г. — Европейска комисия/
Кралство Белгия**

(Дело C-139/13)

(2013/C 156/34)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Maidani и G. Wils)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е въвело до 28 юни 2009 г., съгласно предвидения в член 6 от Регламент (ЕО) № 2252/2004 ⁽¹⁾ срок, техническите спецификации за издаването на биометрични паспорти с пръстови отпечатъци, в съответствие с разпоредбите на Решение C(2006) 2909 на Комисията от 28 юни 2006 година, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по този регламент,
- да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С предявения иск Комисията твърди, че Кралство Белгия не е приело необходимите мерки, за да осигури издаването на биометрични паспорти с пръстови отпечатъци в предвидения от Регламент (ЕО) № 2252/2004 срок.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ L 385, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 155).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия) на 20 март 2013 г. — Annett Altmann и др./Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Дело C-140/13)

(2013/C 156/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Doris Anschutz, Heinz Anschutz, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Andrea Arnold, Klaus Arnold, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele и Karl-Heinz Aubele

Ответник: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Преюдициални въпроси

1. Съвместимо ли е с правото на Европейския съюз упражняващите надзор по отношение на дружествата за финансови услуги национални органи, които имат императивни задължения за поверителност, основаващи се на съответни актове на правото на Съюза (в настоящия случай: Директива 2004/109/ЕО⁽¹⁾, Директива 2006/48/ЕО⁽²⁾ и Директива 2009/65/ЕО⁽³⁾) и съответно транспонирани в националното законодателство, както това е направено във Федерална република Германия с член 9 от Kreditwesengesetz (Закон за кредитното дело) и член 8 от Wertpapierhandelsgesetz (Закон за публичното предлагане на ценни книжа), да могат да нарушават тези задължения въз основа на прилагането и тълкуването на национално процесуално правило, каквото представлява член 99 VwGO (Verwaltungsgerichtsordnung — Административнопроцесуален кодекс)?
2. Когато дадено лице е подало до надзорен орган като германската Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht молба за достъп до информацията относно определен доставчик на финансови услуги съгласно германския национален Informationsfreiheitsgesetz, може ли въпросният орган да се позовава спрямо това лице на своите задължения за поверителност, възложени му наред с другото съгласно правото на Съюза и установени в член 9 от Kreditwesengesetz (Закон за кредитното дело) и в член 8 от Wertpapierhandelsgesetz (Закон за публичното предлагане на ценни книжа), дори тогава, когато основният търговски модел на дружеството, което е предлагало финансови услуги, но междуременно е прекратено поради несъстоятелност и е обявено в ликвидация, се е изразявал в крупни инвестиционни измами, свързани със съзнателно увреждане на инвеститорите, и отговорните лица на дружеството са осъдени с влезли в сила присъди от по няколко години лишаване от свобода?

(¹) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 година относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 2004 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 172).

(²) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (ОВ L 177, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 9, стр. 3).

(³) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, стр. 32).

Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва) на 26 март 2013 г. — Nickel & Goeldner Spedition GmbH/Kintra UAB, в ликвидация

(Дело C-157/13)

(2013/C 156/36)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: Nickel & Goeldner Spedition GmbH

Ответник в касационното производство: Kintra UAB, в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Когато е предявен иск от синдик, действащ в интерес на всички кредитори на дружеството с цел да се възстанови платежоспособността на дружеството и да се увеличат активите му, така че да бъдат удовлетворени възможно най-много вземания на кредиторите — като трябва да се отбележи, че същата цел се преследва от синдика, например, с предявяването на отменителни иски (actio Pauliana), които са признати за тясно свързани с производството по несъстоятелност — и предвид обстоятелството, че в разглеждания случай се иска заплащане на сума на основание Конвенцията CMR и литовския Граждански кодекс (общи гражданскоправни норми) за предоставените услуги по международен превоз на стоки, трябва ли да се приеме, че този иск е тясно свързан (в пряка връзка) с откритото за ищеца производство по несъстоятелност, че подсъдността на спора следва да се определи в съответствие с правилата на Регламент № 1346/2000⁽¹⁾ и че спорът попада в обхвата на изключението от приложното поле на Регламент № 44/2001⁽²⁾?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос Lietuvos Aukščiausiasis Teismas иска от Съда да поясни дали, когато разглежданото задължение (задължението на ответника, произтичащо от неточното изпълнение на договорните му задължения, да заплати дължимата сума и лихви за забава на ищеца в несъстоятелност за извършения международен превоз на стоки) е възникнало преди откриването на производство по несъстоятелност за ищеца, трябва да се приеме, че е налице хипотезата по член 44, параграф 3, буква а) от Регламент № 1346/2000 и този регламент не трябва да се прилага, тъй като подсъдността на спора следва да се определи в съответствие с член 31 от Конвенцията CMR като разпоредба от специална конвенция.

3. При отрицателен отговор на първия въпрос и ако разглежданият спор попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas иска от Съда да поясни дали, доколкото няма съгласие между член 31, параграф 1 от Конвенцията CMR и член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001, трябва да се приеме, че след като правоотношенията са уредени от Конвенцията CMR (като специална конвенция), в съответствие с разпоредбите на член 31 от Конвенцията CMR следва да се определи съдът на коя държава е компетентен да разгледа конкретния спор, ако тези разпоредби не са в противоречие с основните

цели на Регламент № 44/2001, не водят до резултати, които са по-малко благоприятни за доброто функциониране на вътрешния пазар, и са достатъчно ясни и точни.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване, отправено от Vrhovno sodišče Republike Slovenije на 29 март 2013 г. — Damijan Vnuk/Zavarovalnica Triglav d.d.

(Дело C-162/13)

(2013/C 156/37)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Damijan Vnuk

Отговорник: Zavarovalnica Triglav d.d.

Преюдициални въпроси

Трябва ли понятието „използване на превозни средства“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година ⁽¹⁾ относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, да се тълкува в смисъл, че не покрива обстоятелствата по настоящия случай, в който при управление на трактор с ремарке застрахованото при ответника лице е бльснало стълбата, на която се е намирал жалбоподателя, по време на събиране на бали сено в плевник, тъй като не е налице контекст на движение по пътищата?

⁽¹⁾ ОВ L 103, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil Constitutionnel (Франция) на 4 април 2013 г. — Jeremy F./Premier ministre

(Дело C-168/13)

(2013/C 156/38)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil Constitutionnel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jeremy F.

Отговорник: Premier ministre

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 27 и 28 от Рамково решение № 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавите членки да предвиждат възможност за подаване на жалба, която да спира изпълнението на решението на съдебния орган, който се произнася в срок от тридесет дни, считано от получаване на искането, за да даде съгласие дадено лице да бъде наказателно преследвано, съдено или задържано с оглед изтърпяване на наказание лишаване от свобода или изискваща задържане мярка за престъпление, извършено преди предаването му в съответствие с европейска заповед за арест и различно от престъплението, за което е постановено предаването, или съгласие дадено лице да бъде предадено на държава членка, различна от изпълняващата държава членка, в съответствие с европейска заповед за арест, издадена за извършено преди предаването му престъпление?

⁽¹⁾ ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Riigikohus (Естония) на 28 март 2013 г. — MTÜ Liivimaa Lihaveis/Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee

(Дело C-175/13)

(2013/C 156/39)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus (Естония)

Страни в главното производство

Жалбоподател: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Отговорник: Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee (Комитет за наблюдение на програмата между Естония и Латвия за периода 2007—2013 г.)

Трето участващо лице: Eesti Vabariigi Siseministeerium (Министерство на вътрешните работи на Република Естония)

Преюдициални въпроси

2.1. Задължават ли член 19, параграф 1, трето изречение от Договора за Европейския съюз и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз държавите членки, които участват в програмата между Естония и Латвия за периода 2007—2013 г., при създаването на Комитета за наблюдение, предвиден в член 63, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година ⁽¹⁾ и

в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и Съвета от 5 юли 2006 година ⁽²⁾, да сключат споразумение, с което да определят кой съд е компетентен по жалби срещу решения на Комитета за наблюдение, както и кое право следва да се приложи при разглеждането на тези жалби?

2.2. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 2.1. и при положение че липсва такова споразумение, налице ли е съответствие ли е с член 631, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година, ако сезираният с жалба срещу решение на Комитета за наблюдение съд на държава членка реши делото въз основа на националното си право, при условие че жалбоподателят е гражданин на държавата на сезирания съд?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 64).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година относно Европейския фонд за регионално развитие и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1783/1999 (ОВ L 210, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 236).

**Иск, предявен на 11 април 2013 г. — Европейска комисия/
Република Финландия**

(Дело C-178/13)

(2013/C 156/40)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: I. Koskinen и J. Hottiaux)

Ответник: Република Финландия

Искания

Комисията иска:

— да се установи, че Република Финландия не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1 и по членове 3—7 и 11 от Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт ⁽¹⁾, доколкото не е приела всички необходими за транспонирането на Директивата закони, подзаконови и административни разпоредби по отношение на самостоятелно заетите водачи или най-малкото не е уведомила Комисията за приемането им,

— Република Финландия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и доводи

Срокът за транспонирането на Директивата е изтекъл на 23 март 2009 г.

⁽¹⁾ ОВ L 80, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 125.

**Иск, предявен на 12 април 2013 г. — Европейска комисия/
Република Словения**

(Дело C-188/13)

(2013/C 156/41)

Език на производството: словенски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Rous и J. Hottiaux)

Ответник: Република Словения

Искания на ищеца

Комисията моли Съда:

— да обяви, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни марки, необходими за транспониране на Директива 2011/18/ЕС на Комисията от 1 март 2011 година за изменение на приложения II, V и VI към Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността ⁽¹⁾, или във всички случаи не е уведомила Комисията за това, Република Словения не е изпълнила задълженията си по член 2 от същата директива,

— да осъди Република Словения да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 31 декември 2011 г.

⁽¹⁾ ОВ L 57, стр. 21.

**Определение на председателя на Съда от 13 март 2013 г.
— Европейска комисия/Федерална република Германия,
подпомагана от: Френска република, Румъния, Кралство
Нидерландия, Словацка република**

(Дело C-148/12) ⁽¹⁾

(2013/C 156/42)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпорежи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 138, 12.5.2012 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Du Pont de Nemours (France) и др./Комисия

(Дело T-31/07) ⁽¹⁾

(Продукти за растителна защита — Активно вещество флузилазол — Включване в приложение I към Директива 91/414/ЕИО — Жалба за отмяна — Частична отмяна — Неразделност — Недопустимост — Извъндоговорна отговорност — Ограничаване на включването за срок от 18 месеца и за четири култури — Принцип на предпазните мерки — Принцип на пропорционалност — Право на изслушване — Равно третиране — Мотивиране — Злоупотреба с власт — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)

(2013/С 156/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Du Pont de Nemours (France) SAS (Пюто, Франция); Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal L^{da} (Лисабон, Португалия); Du Pont Ibérica, SL (Барселона, Испания); Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA (Мехелен, Белгия); Du Pont de Nemours Italiana Srl (Милано, Италия); Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Дордрехт, Нидерландия); Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg vor der Höhe, Германия); DuPont CZ s.r.o. (Прага, Чешка република); DuPont Magyarország Kereskedelmi kft (Будапеща, Унгария); DuPont Poland sp. z o.o. (Варшава, Полша); DuPont Romania Srl (Букурещ, Румъния); DuPont (UK) Ltd (Stevenage, Обединено кралство); Du-Pont Agkro Ellas AE (Халандри, Гърция); DuPont International Operations SARL (Le Grand-Saconnex, Швейцария) и DuPont Solutions (Франция) SAS (Пюто) (представители: първоначално D. Waelbroeck и N. Ramral, впоследствие D. Waelbroeck, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално L. Pargala и B. Doherty, впоследствие L. Pargala и G. von Rintelen)

Страна, встъпила в подкрепа на жалбоподателите: European Crop Protection Association (ECPA) (Брюксел, Белгия) (представители: U. Zinsmeister и I. Antypas, avocats)

Предмет

От една страна, искания за отмяна на Директива 2006/133/ЕО на Комисията от 11 декември 2006 година за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета за включване на флузилазола като активно вещество (ОВ 2006 L 349, стр. 27), доколкото с нея се ограничават включването на флузилазола в приложение I към Директива 91/414 само до четири култури и само за срок от 18 месеца, а от друга страна, искане за обезщетение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Du Pont de Nemours (France) SAS, Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal Lda, Du Pont Ibérica, SL, Du

Pont de Nemours (Belgium) BVBA, Du Pont de Nemours Italiana Srl, Du Pont De Nemours (Nederland) BV, Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH, DuPont CZ s.r.o., DuPont Magyarország Kereskedelmi kft, DuPont Poland sp. z o.o., DuPont Romania Srl, DuPont (UK) Ltd, Du-Pont Agkro Ellas AE, DuPont International Operations SARL и DuPont Solutions (France) SAS да понесат направените от тях съдебни разходи, както и съдебните разходи на Европейската комисия в главното производство и в обезпечително производство.

3. Осъжда European Crop Protection Association (ECPA) да понесе направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 24.3.2007 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — АЕПИ/Комисия

(Дело T-392/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права във връзка с публичното изпълнение на музикални произведения по интернет, по сателит и по кабел — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, чрез която се изключва възможността за предлагане на многотериториални каталози и многотериториални лицензи — Доказване — Презумпция за невинност)

(2013/С 156/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: АЕПИ Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (Атина, Гърция) (представители: първоначално P. Xanthopoulos и T. Asprogerakas Grivas, а впоследствие T. Asprogerakas Grivas, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: T. Christoforou и F. Castillo de la Torre, подпомагани първоначално от M. Moustakali, а впоследствие от S. Dempegiotis, avocats)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, в която се отнася до АЕПИ Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE.

2. Отменя член 4 от Решение C(2008) 3435 окончателен, доколкото препраща към член 3 от същото в частта, в която се отнася до АЕРІ.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски и половината от съдебните разноски на АЕРІ.
5. АЕРІ понася половината от направените от него съдебни разноски.
6. Всяка страна понася направените от нея разноски по обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

**Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. —
Stowarzyszenie Autorów ZAiKS/Комисия**

(Дело T-398/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/45)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (Варшава, Полша) (представители: В. Borkowska и М. Bleszyński, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и К. Mojzesowicz)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта относно Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.
2. Отменя член 4, параграфи 2 и 3 от посоченото решение в частта относно Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, доколкото препраща към член 3 от него.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

4. Европейската комисия понася съдебните разноски, свързани с главното производство

5. Autorów ZAiKS и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски, свързани с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 285, 8.11.2008 г.

**Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Säveltäjain
Tekijänoikeustoimisto Teosto/Комисия**

(Дело T-401/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/46)

Език на производството: фински

Страни

Жалбоподател: Säveltäjain Tekijänoikeustoimisto Teosto ry (Хелзинки, Финландия) (представител: Н. Pokela, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално Е. Paasivirta, F. Castillo de la Torre и Р. Aalto, впоследствие Е. Paasivirta и F. Castillo de la Torre)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Säveltäjain Tekijänoikeustoimisto Teosto ry.
2. Отменя член 4 от Решение C(2008) 3435 окончателен, доколкото съдържа позоваване на член 3 от него и последният се отнася до Säveltäjain Tekijänoikeustoimisto Teosto.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски и половината от разноските на Säveltäjain Tekijänoikeustoimisto Teosto.

5. *Säveltäjain Tekijänoikeustoimisto Teosto* понася половината от направените от него съдебни разноски.
6. *Säveltäjain Tekijänoikeustoimisto Teosto* и Комисията понасят собствените си съдебни разноски във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — GEMA/Комисия

(Дело T-410/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA) (Берлин, Германия) (представители: R. Bechtold, I. Brinker, T. Holz Müller, avocats, и J. Schwarze, professeur)

Ответник: Европейска комисия (представител: F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis и O. Weber)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: RTL Group SA (Люксембург, Люксембург), CLT-UFA (Люксембург), Music Choice Europe Ltd (Лондон, Обединено кралство), ProSiebenSat.1 Media AG (Унтерфьоринг, Германия), Modern Times Group MTG AB (Стокхолм, Швеция), Viasat Broadcasting UK Ltd (Лондон) и Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Берлин) (представители: първоначално M. Hansen, A. Weitbrecht и É. Barbier de La Serre, avocats, впоследствие M. Hansen, A. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado, avocats, и J. Kallaugher, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA).

2. Отменя член 4, параграфи 2 и 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен, доколкото съдържат позоваване на член 3 от него и последният се отнася до GEMA.

3. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от GEMA, с изключение на онези, които са свързани с встъпването.

4. RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd и Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от GEMA и свързани с встъпването.

5. GEMA, Комисията, RTL Group, CLT-UFA и Music Choice Europe понасят собствените си съдебни разноски във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Artisjus/Комисия

(Дело T-411/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Будапеща, Унгария) (представители: Z. Hegymegi-Barakonyi, P. Vörös и M. Horányi, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и V. Bottka)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület.

2. Отменя член 4, параграфи 2 и 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен, доколкото съдържаат позоваване на член 3 от него и последният се отнася до Artisjus.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски във връзка с главното производство.
4. Artisjus и Европейската комисия понасят собствените си съдебни разноски във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — SOZA/Комисия

(Дело T-413/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез предаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Братислава, Словакия) (представител: M. Favart, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, A. Biolan и J. Bourke)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Ньон сюр Сен, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, avocats)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

- Отменя член 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA).
- Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

- Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība/Комисия

(Дело T-414/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права във връзка с публичното изпълнение на музикални произведения по интернет, по сателит и по кабел — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, чрез която се изключва възможността за предлагане на многотериториални каталози и многотериториални лицензи — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība (Рига, Латвия) (представител: M. Favart, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и A. Biolan)

Встъпили страни в подкрепа на ищеца: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Ньон сюр Сен, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, avocats) и European Broadcasting Union (EBU) (Гран Саконекс, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С (2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

- Отменя член 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, в която се отнася до Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība.
- Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Irish Music Rights Organisation/Комисия

(Дело T-415/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Irish Music Rights Organisation Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: M. Favart, avocat, и D. Collins, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и J. Bourke)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Ньои сюр Сен, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, avocats) и European Broadcasting Union (EBU) (Гран Саконекс, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Irish Music Rights Organisation Ltd.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Eesti Autorite Ühing/Комисия

(Дело T-416/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/52)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Eesti Autorite Ühing (Талин, Естония) (представител: M. Favart, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и A. Biolan)

Встъпили страни в подкрепа на ищеца: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, avocats) и European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck и D. Slater, avocats)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта относно Eesti Autorite Ühing.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Sociedade Portuguesa de Autores/Комисия(Дело T-417/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sociedade Portuguesa de Autores CRL (Лисабон, Португалия) (представител: M. Favart, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и A. Biolan)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, адвокати) и European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Sociedade Portuguesa de Autores CRL.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.**Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — OSA/Комисия**(Дело T-418/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/54)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA) (Прага, Чешка република) (представител: M. Favart, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и A. Biolan)

Встъпили страни в подкрепа на ищеца: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, avocats) и European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта относно Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA).
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — LATGA-A/Комисия(Дело T-419/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūra (LATGA-A) (Вилнюс, Литва) (представител: M. Favart, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представител: F. Castillo de la Torre и A. Biolan)

Встъпили страни в подкрепа на ищеца: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Нюи сюр Сен, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, avocats) и European Broadcasting Union (EBU) (Гран Саконекс, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūra (LATGA A).
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.**Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — SAZAS/Комисия**(Дело T-420/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS) (Trzin, Словения) (представител: M. Favart, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и A. Biolan)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, France) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, адвокати); и European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Suisse) (представители: D. Waelbroeck, адвокат, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS).
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Performing Right Society/Комисия

(Дело T-421/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Performing Right Society Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: J. Rivas Andrés, M. Nissen, avocats, и G. Eclair-Heath, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и J. Bourke)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Мадрид, Испания) (представители: R. Allendesalazar Corcho и R. Vallina Hoset, адвокати)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Цюрих, Швейцария) (представители: L. Uusitalo и L. Rechartd, адвокати), RTL Group SA (Люксембург, Люксембург), CLT-UFA (Люксембург), Music Choice Europe Ltd (Лондон), ProSiebenSat.1 Media AG (Унтерфьоринг, Германия), Modern Times Group MTG AB (Стокхолм, Швеция), Viasat Broadcasting UK Ltd (Лондон), Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Берлин, Германия) (представители: първоначално M. Hansen, É. Barbier de La Serre, адвокати, и O. Zafar, solicitor, впоследствие M. Hansen, A. W. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado, avocats, и J. Kallaugher, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отхвърля искането за процесуално-организационни действия, внесено от Европейската комисия.
2. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Performing Right Society Ltd.

3. Отменя член 4, параграф 2 от Решение C(2008) 3435 окончателен, доколкото съдържа позоваване на член 3 от него и последният се отнася до Performing Right Society.

4. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

5. Performing Right Society понася половината от собствените си съдебни разноски, с изключение на онези, които са свързани с встъпването в подкрепа на Комисията.

6. Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) понася половината от собствените си съдебни разноски.

7. Европейската комисия понася собствените си съдебни разноски, както и половината от съдебните разноски на Performing Right Society, с изключение на онези, които са свързани с встъпването в подкрепа на Комисията, и половината от съдебните разноски на SGAE.

8. International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) понася собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски на Performing Right Society, свързани с неговото встъпване.

9. RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd и Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV понасят собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски на Performing Right Society, свързани с тяхното встъпване.

⁽¹⁾ ОВ C 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — SACEM/Комисия

(Дело T-422/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM) (Ньой сюр Сен, Франция) (представител: адв. H. Calvet)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и E. Gippini Fournier)

Встъпили страни, подпомагащи жалбоподателя: Френска република (представители: първоначално G. de Bergues, E. Belliard и A.-L. Vendrolini, впоследствие G. de Bergues и J. Gstalter, агенти); и Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Мадрид, Испания) (представители: адв. R. Allendesalazar Corcho, адв. R. Vallina Hoset и адв. P. Hernández Arroyo)

Встъпили страни, подпомагащи ответника: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Цюрих, Швейцария) (представители: адв. L. Uusitalo и адв. L. Rechartd); RTL Group SA (Люксембург, Люксембург); CLT-UFA (Люксембург); Music Choice Europe Ltd, (Лондон, Обединено кралство); ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Германия); Modern Times Group MTG AB (Стокхолм, Швеция); Viasat Broadcasting UK Ltd (Лондон, Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Берлин, Германия) (представители: първоначално адв. M. Hansen, адв. É. Barbier de La Serre и O. Zafar, solicitor, впоследствие адв. M. Hansen, адв. J. Ruiz Calzado, адв. A. Weitbrecht и J. Kallaugher, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

- Отхвърля искането на Европейската комисия за процесуално-организационни действия.
- Отменя член 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC), що се отнася до Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM).
- Отменя член 4, параграфи 2 и 3 от Решение С(2008) 3435 окончателен, доколкото той се позовава на член 3 от същото, що се отнася до SACEM.
- Отхвърля жалбата в останалата част.
- SACEM понася половината от направените от него съдебни разноски, с изключение на тези, свързани с встъпванията в подкрепа на Комисията.
- Френската република понася направените от нея съдебни разноски.
- Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) понася половината от направените от него съдебни разноски.
- Комисията понася направените от нея съдебни разноски, както и половината от съдебните разноски на SACEM, с изключение на тези, свързани с встъпванията в подкрепа на Комисията и половината от разноските на SGAE.

9. International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) понася направените от него съдебни разноски, както и тези на SACEM, свързани с встъпването му.

10. RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd и le Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на SACEM, свързани с встъпванията ил.

11. SACEM, Комисията, RTL Group, CLT-UFA и Music Choice Europe понасят направените от тях съдебни разноски във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — KODA/Комисия

(Дело T-425/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/59)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Koda (Копенхаген, Дания) (представители: първоначално K. Dyekjær и J. Vogum, впоследствие J. Vogum и S. Karhula Lauridsen, и накрая J. Vogum и G. Holtsø, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castillo de la Torre и N. Rasmussen, впоследствие F. Castillo de la Torre и U. Nielsen)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Цюрих, Швейцария) (представители: L. Uusitalo и L. Rechartd, адвокати)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Koda.
2. Отменя член 4, параграфи 2 и 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен, доколкото съдържат позоваване на член 3 от него и последният се отнася до Koda.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Европейската комисия понася, от една страна, собствените си съдебни разноски, и от друга, съдебните разноски на жалбоподателя, с изключение на онези, които са свързани с встъпването.
5. International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) понася собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски, свързани с встъпването, направени от Koda.
6. Koda и Комисията понасят собствените си съдебни разноски, свързани с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — STEF/Комисия

(Дело T-428/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабели — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Samband tónskálda og eigenda flutningsréttar (STEF) (Рейкявик, Исландия) (представител: Н. Melkorka Óttarsdóttir, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и J. Bourke)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Samband tónskálda og eigenda flutningsréttar (STEF).
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — АКМ/Комисия

(Дело T-432/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабели — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Виена, Австрия) (представители: Н. Wollmann и F. Urlesberger, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis и O. Weber)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Република Австрия (представители: G. Hesse, C. Pesendorfer, E. Riedl, M. Fruhmann и A. Posch)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM).

2. Отменя член 4 от Решение C(2008) 3435 окончателен, доколкото съдържа позоваване на член 3 от него и последният се отнася до АКМ.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Европейската комисия понася собствените си съдебни разноски, както и половината от понесените от АКМ.
5. АКМ понася половината от собствените си съдебни разноски.
6. Република Австрия понася собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — SIAE/Комисия

(Дело T-433/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/62)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Società italiana degli autori ed editori (SIAE) (Рим, Италия) (представители: M. Siragusa, L. Vullo и S. Valentino, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Di Vucci и F. Castillo de la Torre)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г. относно процедура по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г. относно процедура по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИ, в частта, в която се отнася до Società italiana degli autori ed editori (SIAE).
2. Отменя член 4, параграф 2 от посоченото решение в частта, в която се отнася до SIAE.

3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски по главното производство.
5. SIAE и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски по обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Топо/Комисия

(Дело T-434/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/63)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Топо (Осло, Норвегия) (представители: S. Teigum и A. Ringnes, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и J. Bourke)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта относно Топо.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски във връзка с главното производство.

4. Топо и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — CISAC/Комисия

(Дело T-442/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и A. Biolan, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Швейцария) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC)

Диспозитив

1. Отменя член 3 от Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC) в частта, която се отнася до International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC).

2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Stim/Комисия

(Дело T-451/08) (¹)

(Конкуренция — Картели — Авторски права за публично изпълнение на музикални произведения чрез интернет, чрез спътник и чрез препредаване по кабел — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Разпределяне на географския пазар — Двустранни споразумения между националните организации за колективно управление — Съгласувана практика, изключваща възможността за предоставяне на многотериториални лицензи и лицензи за множество репертоари — Доказване — Презумпция за невиновност)

(2013/C 156/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) (Стокхолм, Швеция) (представители: C. Thomas, solicitor, и N. Pourbaix, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и V. Bottka)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2008) 3435 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C2/38.698 — CISAC).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Италия/Комисия

(Съединени дела T-99/09 и T-308/09) (¹)

(ЕФРР — Регионална оперативна програма (РОП) 2000—2006 г. за регион Калпания — Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Член 32, параграф 3, буква е) — Решение да не бъдат извършени междинните плащания по мярката на РОП, свързана с управлението и обезвреждането на отпадъци — Производство за установяване на нарушение срещу Италия)

(2013/C 156/66)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: P. Gentili, а по дело T-99/09 и G. Palmieri, avvocati dello Stato)

Отговорник: Европейска комисия (представители: D. Recchia и A. Steiblyte)

Предмет

Искания за отмяна на решенията, съдържащи се в писмата на Комисията от 22 декември 2008 г., от 2 и 6 февруари 2009 г. (№ 012480, 000841 и 001059 — дело T-99/09) и от 20 май 2009 г. (№ 004263 — дело T-308/99), с които на основание член 32, параграф 3, буква е) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 година относно определянето на общи разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, стр. 1) се обявяват за недопустими исканията за междинни плащания на италианските власти за възстановяване на разходите, извършени след 29 юни 2007 г. по мярка 1.7 от оперативна програма „Кампания“

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Италианската република понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Adelholzener Alpenquellen/СХВП (Форма на бутилка с релефен мотив)

(Дело T-347/10) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за триизмерна марка на Общността — Форма на бутилка с релефен мотив — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на декларация относно обхвата на защитата — Член 37, параграф 2 от Регламент № 207/2009 — Нарушение на правото на защита — Член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009)

(2013/С 156/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Adelholzener Alpenquellen GmbH (Siegsdorf, Германия) (представители: O. Rauscher и C. Onken, avocats)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално S. Schöffner, впоследствие A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 9 юни 2010 г. (преписка R 1516/2009-1) относно заявка за регистрация като марка на Общността на триизмерен знак във формата на бутилка с релефен мотив.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Adelholzener Alpenquellen GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 288, 23.10.2010 г.

Решение на Общия съд от 17 април 2013 г. — Continental Bulldog Club Deutschland/СХВП (CONTINENTAL)

(Дело T-383/10) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „CONTINENTAL“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 156/68)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Берлин, Германия) (представители: първоначално S. Vollmer, впоследствие U. Rühl, avocats)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално S. Schöffner, а впоследствие D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 юни 2010 г. (R 300/2010-1) относно заявка за регистрация на словния знак „CONTINENTAL“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Continental Bulldog Club Deutschland eV да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 301, 6.11.2010 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Aecops/Комисия

(Дело T-51/11) (¹)

(ЕСФ — Действие по обучение — Намаление на първоначално предоставената финансова помощ — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Погасителна давност — Правна сигурност — Право на защита — Разумен срок — Задължение за мотивиране)

(2013/С 156/69)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Лисабон, Португалия) (представители: първоначално адв. J. da Cruz Vilaça и адв. L. Pinto Monteiro, впоследствие адв. L. Pinto Monteiro, адв. P. Farinha Alves и адв. N. Morais Sarmento)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и D. Recchia)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията от 27 октомври 2010 г. за определяне на окончателния размер на допустимите разходи по финансовата помощ от Европейския социален фонд (ЕСФ), предоставена на жалбоподателя за действия по обучение с Решение № C(88) 831 от 29 април 1988 г. за финансирането на действия по обучение (преписка 88 0369 P1)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 139, 7.5.2011 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Aecops/Комисия

(Дело T-52/11) (¹)

(ЕСФ — Действие по обучение — Намаление на първоначално предоставената финансова помощ — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Погасителна давност — Правна сигурност — Право на защита — Разумен срок — Задължение за мотивиране)

(2013/С 156/70)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Лисабон, Португалия) (представители: първоначално адв. J. da Cruz Vilaça и адв. L. Pinto Monteiro, впоследствие адв. L. Pinto Monteiro, адв. P. Farinha Alves и адв. N. Morais Sarmento)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и D. Recchia)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията от 27 октомври 2010 г. за определяне на окончателния размер на допустимите разходи по финансовата помощ от Европейския социален фонд (ЕСФ), предоставена на жалбоподателя за действия по обучение с Решение № C(89) 0570 от 22 март 1989 година за финансирането на действия по обучение (преписка 89 0979 P3)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 139, 7.5.2011 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Aecops/Комисия

(Дело T-53/11) (¹)

(ЕСФ — Действие по обучение — Намаление на първоначално предоставената финансова помощ — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Погасителна давност — Правна сигурност — Право на защита — Разумен срок — Задължение за мотивиране)

(2013/С 156/71)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Лисабон, Португалия) (представители: първоначално адв. J. da Cruz Vilaça и адв. L. Pinto Monteiro, впоследствие адв. L. Pinto Monteiro, адв. P. Farinha Alves и адв. N. Morais Sarmento)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и D. Recchia)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията от 27 октомври 2010 г. за определяне на окончателния размер на допустимите разходи по финансовата помощ от Европейския социален фонд (ЕСФ), предоставена на жалбоподателя за действия по обучение с Решение № C(89) 0570 от 22 март 1989 година за финансирането на действия по обучение (преписка 89 0771 P1)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 139, 7.5.2011 г.

Решение на Общия съд от 23 април 2013 г. — Apollo Tyres/CXВП — Endurance Technologies (ENDURACE)(Дело T-109/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „ENDURACE“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „ENDURANCE“ — Относителни основания за отказ — Сходство между стоките и услугите — Сходство между знаците — Частичен отказ за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от объркване)

(2013/С 156/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Apollo Tyres AG (Baden, Швейцария) (представител: S. Szilvasi, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Endurance Technologies Pvt Ltd (Aurangabad, Индия)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на CXВП от 25 ноември 2010 г. (преписка R 625/2010-1) относно производство по възражение между Endurance Technologies Pvt Ltd и Apollo Tyres AG

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Apollo Tyres AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 130, 30.4.2011 г.

Решение на Общия съд от 17 април 2013 г. — TCMFG/Съвет(Дело T-404/11) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран, взети с цел да се предотврати разпространението на ядрено оръжие — Запраздяване на средства — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)

(2013/С 156/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG) (Техеран, Иран) (представител: K. Kleinschmidt, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и J.-P. Nix)

Встъпила страна, подполагаща ответника: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher и T. Scharf)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 65), в частта, която се отнася до жалбоподателя.

Диспозитив

1. Отменя Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, в частта, която се отнася до Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG).
2. Последниците от Решение 2011/299, в частта, която се отнася до TCMFG, се запазват за период, не по-дълъг от два месеца и десет дни, считано от деня на обявяване на настоящото решение.
3. Съветът на Европейския съюз понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на TCMFG.
4. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 290, 1.10.2011 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Luna/CXВП — Asteris (Al bustan)(Дело T-454/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „Al bustan“ — По-ранна национална фигуративна марка „ALBUSTAN“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 57, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 156/74)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Luna International Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: S. Malynicz, barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Asteris Industrial and Commercial Company SA (Атина, Гърция)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 20 май 2011 г. (преписка R 1358/2008-2) относно производство за обявяване на недействителност между Asteris Industrial and Commercial Company SA и Luna International Ltd

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Luna International Ltd да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 319, 29.10.2011 г.

Решение на Общия съд от 18 април 2013 г. — Peek & Cloppenburg/СХВП — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Дело T-506/11) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Peek & Cloppenburg“ — По-ранно национално търговско наименование „Peek & Cloppenburg“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/C 156/75)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG (Дюселдорф, Германия) (представители: първоначално S. Abrag, а впоследствие P. Lange, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Peek & Cloppenburg (Хамбург, Германия) (представители: A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann, M. Petersenn, avocats, и I. Fowler, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 28 февруари 2011 г. (преписка R 53/2005-1), постановено в производство по възражение със страни Peek & Cloppenburg и Peek & Cloppenburg KG.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Peek & Cloppenburg KG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 362, 10.12.2011 г.

Решение на Общия съд от 18 април 2013 г. — Peek & Cloppenburg/СХВП — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Дело T-507/11) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Peek & Cloppenburg“ — По-ранно национално търговско наименование „Peek & Cloppenburg“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/C 156/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG (Дюселдорф, Германия) (представители: първоначално S. Abrag, впоследствие P. Lange, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Peek & Cloppenburg (Хамбург, Германия) (представители: A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann, M. Petersenn, avocats, и I. Fowler, solicitor)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на първи апелативен състав на СХВП от 28 февруари 2011 г. (преписка R 262/2005-1), постановено в производство по възражение със страни Peek & Cloppenburg и Peek & Cloppenburg KG.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Peek & Cloppenburg KG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 362, 10.12.2011 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Hultafors Group/СХВП — Società Italiana Calzature (Snickers)(Дело T-537/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Snickers“ — По-ранна национална марка „KICKERS“ — Вероятност от обекване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 156/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hultafors Group AB (Bollebygd, Швеция) (представители: A. Rasmussen и T. Swanstrøm, avocats)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Società Italiana Calzature SpA (Милано, Италия) (представители: G. Cantalupi, A. Rapisardi и C. Ginevra, avocats)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 9 август 2011 г. (преписка R 2519/2010-4) относно производство по възражение между Società Italiana Calzature SpA и Hultafors Group AB

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Hultafors Group AB да заплати съдебните разходи, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Società Italiana Calzature SpA в хода на производството пред Общия съд, както и съдебните разходи, направени от Società Italiana Calzature SpA във връзка с производството пред апелативния състав.

⁽¹⁾ ОВ С 362, 10.12.2011 г.

Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — Zuckerfabrik Jülich/Комисия(Дело T-66/10) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — Захар — Налог върху производството — Отмяна и обявяване на Регламент (ЕО) № 1193/2009 за частично невалиден сред предявяване на жалбата — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2013/С 156/78)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Zuckerfabrik Jülich GmbH (по-рано Zuckerfabrik Jülich AG) (Jülich, Германия) (представители: H.-J. Prief и B. Sachs, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Rossi и B. Schima)

Встъпили страни, подпомагащи жалбоподателя: Кралство Испания (представители: първоначално F. Díez Moreno, впоследствие A. Rubio González, abogados del Estado) и Република Литва (представители: първоначално R. Janeckaitė и R. Krasuckaitė, впоследствие R. Krasuckaitė и R. Mackevičienė)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1).

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
2. Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разходи, както и направените от Zuckerfabrik Jülich GmbH.
3. Кралство Испания и Република Литва понесат направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — British Sugar/Комисия(Дело T-86/10) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — Захар — Налог върху производството — Отмяна и обявяване на Регламент (ЕО) № 1193/2009 за частично невалиден сред предявяване на жалбата — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2013/С 156/79)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: British Sugar plc (Лондон, Обединено кралство) (представители: първоначално K. Lasok, QC, G. Facenna, barrister, W. Robinson, P. Doris и D. Das, solicitors, впоследствие K. Lasok, G. Facenna, W. Robinson и D. Das)

Отговорник: Европейска комисия (представители: K. Banks и P. Rossi)

Встъпили страни, подпомагащи жалбоподателя: Кралство Испания (представители: първоначално F. Díez Moreno, впоследствие A. Rubio González, abogados del Estado) и Република Литва (представители: R. Janeckaitė и R. Krasuckaitė)

Встъпили страни, подполагащи ответника: Република Латвия (представители: K. Drēviņa и K. Krasovska) и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално S. Behzadi-Spencer и S. Hathaway, впоследствие S. Behzadi-Spencer и A. Robinson)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на Регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005, (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1).

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
2. Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски, както и направените от British Sugar plc.
3. Кралство Испания, Република Латвия, Република Литва и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — Südzucker и др./Комисия

(Дело T-102/10) (¹)

(Селско стопанство — Захар — Налог върху производството — Отмяна и обявяване на Регламент (ЕО) № 1193/2009 за частично невалиден сред предявяване на жалбата — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2013/С 156/80)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Манхайм, Германия), Agrana Zucker GmbH (Виена, Австрия), Südzucker Polska S.A. (Врошлав, Полша), Raffinerie tirlémontoise (Брюксел, Белгия) и Saint Louis Sucre SA (Париж, Франция) (представители: Н.-J. Prieß и В. Sachs, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: Р. Rossi и В. Schima)

Встъпили страни, подполагащи жалбоподателите: Кралство Испания (представители: първоначално F. Díez Moreno, впоследствие А. Rubio González, abogados del Estado) и Република Литва (представители: първоначално R. Janeckaitė и R. Krasuckaitė, впоследствие R. Krasuckaitė и R. Mackevičienė)

Встъпили страни, подполагащи ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално S. Behzadi-Spencer и S. Hathaway, впоследствие S. Behzadi-Spencer и А. Robinson)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на Регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1)

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
2. Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски, както и направените от Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt, Agrana Zucker GmbH, Südzucker Polska S.A., Raffinerie tirlémontoise и Saint Louis Sucre SA.
3. Кралство Испания, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, както и Република Литва понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Общия съд от 11 април 2013 г. — Tridium/CXВП — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Дело T-467/12) (¹)

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2013/С 156/81)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tridium, Inc. (Ричмънд, Вирджиния, САЩ) (представител: М. Nentwig, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: Р. Geroulakos)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: q-bus Mediatektur GmbH (Берлин, Германия) (представител: М.-Т. Schott, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 2 август 2012 г. (преписка R 1943/2011-2) относно производство по възражение между q-bus Mediatektur GmbH и Tridium, Inc.

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по жалбата.
2. Жалбоподателят и другата страна в производството пред апелативния състав понасят направените от тях съдебни разноски, като всеки от тях понася и половината от съдебните разноски на ответника.

(¹) ОВ С 9, 12.1.2013 г.

Жалба, подадена на 21 март 2013 г. от BG срещу решението, постановено на 17 юли 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-54/11, BG/Омбудсман

(Дело T-406/12 P)

(2013/C 156/82)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BG (Страсбург, Франция) (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)

Друга страна в производството: Европейски омбудсман

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 17 юли 2012 г. по дело F-54/11;
- в резултат на това да уважи исканията, направени от жалбоподателката в първоинстанционното производство, и следователно,
 - като главно искане, жалбоподателката да бъде възстановена с обратно действие от датата на влизане в сила на решението за освобождаването ѝ от длъжността администратор в степен А5, стъпка 2 на същата длъжност, както и плащането на дължимите ѝ парични суми за целия период, ведно с лихвите за забава при лихвения процент на ЕЦБ, увеличен с 2 пункта;
 - при условията на евентуалност, да ѝ бъде предоставена сумата, съответстваща на възнаграждението, което тя би получавала от датата на ефективното ѝ освобождаване от длъжност през август 2010 г. до месеца, в който ще достигне пенсионна възраст, през юли 2040 г., и съответно да уреди пенсионните права на жалбоподателката;
 - във всички случаи, да ѝ бъде платена сумата от 65 000 EUR за претърпени от жалбоподателката неимуществени вреди;
 - да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски;

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски в двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателката излага четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от изопачаване на данните по преписката при проверката, извършена от СПС, отгосно спазването на разпоредбите във връзка с дисциплинарното производство, и по-специално от нарушение на член 25 от приложение IX към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, тъй като СПС тълкувал неправилно понятието „наказателно производство“ (точка 68 и сл. от обжалваното съдебно решение).
2. С второто правно основание се твърди, че не е извършена проверка на задължението за мотивиране и че са изопачени данните по преписката, тъй като СПС стигнал до извода, че омбудсманът е изпълнил задължението си за мотивиране, когато той се отклонил от становището на Дисциплинарния съвет (точки 102 и 103 от обжалваното съдебно решение).
3. Третото правно основание е изведено от липса на проверка на явната грешка в преценката, на нарушение на принципа на пропорционалност, както и на изопачаването на данните по преписката, тъй като СПС стигнал до извода, че омбудсманът не е нарушил принципа на пропорционалност, като е наложил на жалбоподателката най-тежката предвидена в Правилника санкция (точки 115—130 от обжалваното съдебно решение).
4. Четвъртото правно основание е изведено от липсата на проверка дали е спазен принципът на равенство между мъжете и жените и от неизпълнение от СПС на задължението за мотивиране, тъй като СПС не проверил дали бременността на жалбоподателката, с която било свързано извършеното от нея, е част от или представлява непряка дискриминация (точка 139 и сл. от обжалваното съдебно решение).

Иск, предявен на 20 март 2013 г. — Talanton/Комисия

(Дело T-165/13)

(2013/C 156/83)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Talanton Anonimi Emporiki — Simvouleftiki-Ekpaidftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Атина, Гърция) (представители: M. Angelopoulos и K. Damis, δικηγόροι)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

— да установи, че отказът от страна на Европейската комисия да заплати на ищеца разходи в размер на петстотин седемдесет и осем хиляди деветстотин тридесет и седем евро (578 937 EUR), дължими на основание на договор по проект „A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson’s disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)“ въз основа на резултата от одит 11-BA135-006 представлява нарушение на нейните договорни задължения, както и че ищецът трябва да върне на Европейската комисия сумата двадесет и една хиляди сто седемдесет и едно евро (21 171 EUR), а не сумата четиристотин осемдесет и седем хиляди сто и едно евро (487 101 EUR), както и обезщетение за вреди, в установен от Европейската комисия размер;

— да установи, че отказът на Европейската комисия да заплати разходите на ищеца в размер на сто петдесет и три хиляди сто и седемнадесет евро (153 117 EUR) на основание договор по проект „Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)“ въз основа на резултата от одит 11-BA135-006 представлява нарушение на нейните договорни задължения и че ищецът трябва да върне на Европейската комисия сумата сто четиридесет и три хиляди шестстотин седемдесет и едно евро (143 671 EUR), а не сумата двеста седемдесет и три хиляди петстотин петдесет и девет евро и шестдесет и три евроцента (273 559,63 EUR), както и обезщетение за вреди, в установен от Европейската комисия размер.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск ищецът предявява две съвместни искания.

На първо място, искане на основание член 272 ДФЕС относно отговорността на Комисията по договор FP7-215952 за изпълнението на проект „A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson’s disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)“ и във връзка с резултата от одит 11-BA135-006. По-специално ищецът поддържа, че Европейската комисия носи отговорност за нарушение на своите договорни задължения, както и за нарушение на принципите за защита на оправданите правни очаквания и пропорционалността.

На второ място, искане на основание член 272 ДФЕС относно отговорността на Комисията по договор FP7-216088 за изпълнението на проект „Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)“ и във връзка с резултата от одит 11-BA135-006. По-специално ищецът поддържа, че Европейската комисия носи отговорност за нарушение на своите договорни задължения, както и за нарушение на принципите за защита на оправданите правни очаквания и пропорционалността.

Жалба, подадена на 20 март 2013 г. — Вен Али/Съвет

(Дело T-166/13)

(2013/C 156/84)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Франция) (представител: A. de Saint Remy, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

— да приеме процесуално-организационна мярка на основание член 64 от своя процедурен правилник, с която да накара Комисията да оповести „всички документи, свързани с приетлането“ на обжалвания регламент;

— да отмени Решение № 2012/50/ОВППС от 27 януари 2012 година, продължаващо действието на Решение 2011/72/ОВППС от 31 януари 2011 година и на Решение за изпълнение № 2011/79/ОВППС от 4 февруари 2011 година, съгласно които във вреда на г-н Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI са въведени редица ограничителни мерки, състоящи се в замразяване на всичките му средства, активи и други икономически ресурси;

— да осъди Съвета на Европейския съюз да изплати на жалбоподателя общата сума от 50 000 EUR за поправяне на всички претърпени от него вреди;

— да осъди Съвета на Европейския съюз да изплати на жалбоподателя сумата от 10 500 EUR за разходи за защита и изготвяне на настоящата жалба в съответствие с член 91 от Процедурния правилник като разходи за защита в рамките на подлежащите на възстановяване съдебни разноски;

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква в подкрепа на своята жалба седем правни основания, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-301/11, Вен Али/Съвет⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 2011 г., стр. 29.

**Жалба, подадена на 22 март 2013 г. — DTL
Corporación/CXВП — Vallejo Rosell (Generia)**

(Дело T-176/13)

(2013/C 156/85)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател DTL Corporación, SL (Мадрид, Испания) (представители: A. Zuazo Araluze, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mar Vallejo Rosell (Pinto, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение на четвърти апелативен състав от 24 януари 2013 г. по преписка R 661/2012-4, с което е отхвърлена жалбата срещу отказа за регистрация на марка на Общността № 8 830 821 „Generia“ за всички стоки и услуги от класове 9, 37, 40, 41–42 и за част от услугите от клас 35,

— да осъди на основание член 87 от Процедурния правилник на Общия съд СХВП и останалите участници в настоящото производство, които оспорват жалбата, да заплатят направиените в това производство съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „Generia“ за стоки и услуги от класове 9, 11, 35, 37, 40, 41 и 42 — заявка за регистрация на марка на Общността № 8 830 821

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Mar Vallejo Rosell

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративна марка в сиво и бяло, съдържаща словните елементи „Generalia generación renovable“, за стоки и услуги от класове 7, 35 и 40

Решение на отдела по споровете: Частично уважава възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б), член 63, параграф 2 и член 75 от Регламент № 207/2009

**Жалба, подадена на 15 март 2013 г. — Jaczewski/
Комисия**

(Дело T-178/13)

(2013/C 156/86)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Grzegorz Jaczewski (Биелани, Полша) (представител: M. Goss, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени частично Решение за изпълнение на Европейската комисия от 24 юли 2012 г. (нотифицирано под номер C(2011) 5049), с което се разрешава отпускането на допълнителни национални директни плащания за 2012 г. в Полша на основание на член 132, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006 и (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и с което решение е въведено прилагането на модулацията върху допълнителни национални директни плащания, надвишаващи 5 000 EUR.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: според жалбоподателя Комисията е нарушила принципа на йерархичност на нормите, приемайки мерки, противоречащи на член 132 от Регламент № 73/2009, предвид прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10 от този регламент, като е използвала модулацията върху допълнителни национални директни плащания, въпреки че през 2012 г. механизмът на модулацията не се е прилагал в новите държави членки.
2. Второ основание: принципът на равно третиране и член 39 ДФЕС във връзка с член 40, параграф 2, втора алинея ДФЕС били нарушени, тъй като прилагането на модулацията в областта на допълнителните национални директни плащания довело до това, че изплатените на земеделските стопани в новите държави членки суми били намалени до равнище, което е под това на изплатените на съответните земеделски стопани в държави, които са различни от новите държави членки, а от друга страна, при приемането на спорното решение не били взети предвид разликите в положенията в отделните региони на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 29 март 2013 г. — Sharif University of Technology/Съвет

(Дело T-181/13)

(2013/C 156/87)

*Език на производството: английски***Страни****Жалбоподател:** Sharif University of Technology (Техеран, Иран)
(представител: М. Happold, Barrister)**Ответник:** Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени приложението към Решение 2012/829/ОВППС от 21 декември 2012 година ⁽¹⁾, приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година ⁽²⁾, приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година ⁽³⁾ и приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година ⁽⁴⁾, доколкото засягат жалбоподателя, и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя за настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че Решение 2012/829/ОВППС на Съвета и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 са приети в нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя. Съветът нарушил задължението си за мотивиране, тъй като изложенияте от него мотиви не били достатъчно пълни, за да позволят на жалбоподателя да разбере на какво основание са му наложени ограничителните мерки. Съветът нарушил правото на защита на жалбоподателя, тъй като не му предоставил достъп до отнасящата се до него преписка, вследствие на което не успял да представи бележки по доказателствата, въз основа на които са му наложени мерките. Неизлагането от Съвета на мотиви за решението и непредоставянето на достъп на жалбоподателя до преписката му нарушавали и правото му на ефективна съдебна защита.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът допуснал явна грешка в преценката като приел ограничителни мерки срещу жалбоподателя. Жалбоподателят отрича обвиненията срещу него и иска от Съвета да представи конкретни доказателства за твърдените факти.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че наложените по отношение на жалбоподателя ограничителни мерки нарушават правото му на собственост и са непропорционални. Включването на наименованието на жалбоподателя не било извършено при спазване на предвидените за това

от правната уредба условия. Освен това Съветът не отчетел напълно факта, че жалбоподателят не е търговско предприятие, а заведение за висше образование, и че включването му има последици не само по отношение на него, но и на неговите студенти, преподаватели и сътрудници.

- (1) Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 71).
- (2) Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).
- (3) Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 55).
- (4) Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

Жалба, подадена на 26 март 2013 г. — Continental Wind Partners/CXBPI — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Дело T-185/13)

(2013/C 156/88)

*Език на жалбата: немски***Страни****Жалбоподател:** Continental Wind Partners LLC (Уилмингтън, Съединени Американски щати) (представител: адв. О. Bischof)**Ответник:** Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Continental Reifen Deutschland GmbH (Ханوفر, Германия)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 януари 2013 година по преписка R 2204/2011-2,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи**Заявител на марката на Общността:** жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словните елементи „CONTINENTAL WIND PARTNERS“ за стоки и услуги от класове 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 и 40 — заявка за марка на Общността № 8 445 561

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Continental Reifen Deutschland GmbH

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна регистрация, посочваща ЕС, на фигуративната марка, съдържаща словните елементи „Continental“

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

**Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Нидерландия/
Комисия**

(Дело T-186/13)

(2013/С 156/89)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Нидерландия (представители: М. Bulterman, В. Коорман и J. Langer)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Обжалва се Решение С(2013) 87 на Комисията от 23 януари 2013 година относно държавна помощ SA.24123 (12/С) (ex 11/NN), приведена в действие от Нидерландия — предпологаема продажба на земя от Община Лейдсхендам Ворбург под пазарната цена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Твърди се, че не е налице помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Нидерландското правителство смята, че в случая не може да се говори за предимство, поне не и за предимство, което друг оператор не би получил при обичайните условия. Въз основа на неправилни допускания Комисията стигнала до погрешния извод, че общината е

имала други възможности за осъществяването на строително-инвестиционния проект „Дамплейн“. Придържането към съществуващите договорености нямало да доведе до желани резултат, а и преговарянето на условията по договора не било решение. Комисията допуснала явна грешка при преценката дали е засегната търговията между държавите членки. Проектът „Лейдсхендам — център“ и особено подпроектът „Дамплейн“ били с толкова малък мащаб, че изобщо не можело да се говори за засягане на търговията между държавите членки. В този смисъл обжалваното решение било издадено в нарушение на член 107 ДФЕС.

2. Второ правно основание: нарушение на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

Комисията преценила фактите явно неправилно и поради това приела, че намаляването на цената на земята е несъвместимо с вътрешния пазар. Намаляването на цената на земята отговаряло на всички изисквания, а и в частност предвид предходните си решения Комисията не мотивирала в достатъчна степен извода си за несъвместимост на това намаление. Освен това Комисията неправилно приела, че наличието на несъвършенства на пазара е критерий за приложимостта на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

3. Трето правно основание: неправилно определяне на размера на помощта в резултат от редица грешки в изчисленията.

При определянето на размера на помощта Комисията допуснала три съществени грешки. Първо, тя не съобразила, че намаляването на цената на земята и освобождаването от такси е финансирано само наполовина с публични средства. Второ, при изчисляването на намалението на цената на земята Комисията не взела предвид предходните ценови намаления от 2006 г. и 2008 г. Трето, при изчисляването на таксите Комисията ползвала данните за целия проект „Лейдсхендам — център“, а не само данните за подпроекта „Дамплейн“. Освен това тя не взела предвид размера на платената лихва за периода 2004—2010 г. В този смисъл Комисията определила размера на помощта въз основа на неправилни фактически констатации, поради което стигнала до погрешния извод, че размерът на помощта е 6 922 121 EUR.

4. Четвърто правно основание: нарушение на общи принципи и на член 41 от Хартата на основните права. Поради прекомерно голямата продължителност на производството по издаване на решението Комисията изгубила правото да иска възстановяване.

Комисията се забавила прекалено много от момента, в който узнала всички факти, до момента, в който издала решението си. При конкретните обстоятелства Комисията трябвало да не иска възстановяване на помощите. Поради това Комисията действала в разрез с принципите на дължимата грижа, правната сигурност и защитата на оправданите правни очаквания.

Жалба, подадена на 4 април 2013 г. — Murnauer Markenvertrieb/CXВП — Healing Herbs (NOTFALL)

(Дело T-188/13)

(2013/C 156/90)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Требур, Германия) (представители: адв. F. Traub и H. Daniel)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Healing Herbs Ltd (Уолкърстън, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 февруари 2013 година по преписка R 132/2012-4,

— да осъди отвeтника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словна марка „NOTFALL“ за стоки от класове 3, 5 и 30 — марка на Общността № 9 089 681

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Healing Herbs Ltd

Основание на искането за обявяване на недействителност: член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент № 207/2009

Решение на отдела по отмяна: уважава частично искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 83 от Регламент № 207/2009 във връзка с общия принцип на равно третиране,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Gemeente Leidschendam-Voorburg/Комисия

(Дело T-190/13)

(2013/C 156/91)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Община Лейдсхендам Ворбург, Нидерландия) (представители: A. de Groot и J. J. M. Sluijs)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Обжалва се Решение C(2013) 87 на Комисията от 23 януари 2013 година относно държавна помощ SA.24123 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Нидерландия — предпологаема продажба на земя от Община Лейдсхендам Ворбург под пазарната цена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на съществени процесуални правила и/или неизпълнение на задължението за мотивиране:

— Първо, Комисията се забавила прекомерно дълго, преди да започне процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС, поради което у заинтересованите лица се породили оправдани правни очаквания, че спорните договорености не съставляват нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС.

— Второ, Комисията преценила фактите неправилно и непълно.

— Трето, Комисията не установила правилно фактите относно наличието на финансиране с държавни ресурси.

2. Второ правно основание: неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС:

— Първо, общината действала така, както би действало и всяко частно предприятие в същата ситуация.

— Второ, на Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV и на Bouwfonds Ontwikkeling BV не било предоставено предимство, каквото не биха получили при обичайните пазарни условия.

3. Трето правно основание: неправилно прилагане на член 107, параграф 3 ДФЕС: ако все пак се приеме, че общината е отпуснала помощ, същата следвало да се разглежда като съвместима с член 107, параграф 3 ДФЕС.

Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Bouwfonds Ontwikkeling и Schouten & De Jong Projectontwikkeling/ Комисия

(Дело T-193/13)

(2013/C 156/92)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: Bouwfonds Ontwikkeling BV (Хувелакен, Нидерландия) и Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV (Лейдсхендам, Нидерландия) (представители: Е. Pijnacker Nordijk и Х. Reintjes)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Обжалва се Решение C(2013) 87 на Комисията от 23 януари 2013 година относно държавна помощ SA.24123 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Нидерландия — предполагаема продажба на земя от Община Лейдсхендам Ворбург под пазарната цена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи три правни основания.

1. Първо правно основание: несъобразяване на основополагащото изискване към Комисията да спазва разумен срок при упражняването на правомощията си и съответно нарушение на принципа на правната сигурност и на правото на защита, както и на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Тъй като оставила да изтекат 38 месеца от момента, в който узнала за спорните мерки, до издаването на обжалваното решение, Комисията действала твърде бавно, в разрез с основополагащото изискване за спазване на разумен срок. Освен това поради извънредно голямата продължителност на разследването жалбоподателите били затруднени да оборят доводите на Комисията, така че с поведението си Комисията нарушила и правото им на защита.

2. Второ правно основание: сериозни грешки при установяването и преценката на релевантните факти и/или неизпълнение на задължението за мотивиране и/или нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС поради неправилно прилагане на принципа за частния инвеститор.

Жалбоподателите като цяло не получили финансово предимство, а и изобщо не получили финансово предимство, което да може да се окаже като неправомерна държавна помощ.

Комисията определила неправилно стойността на твърдяното от нея предимство, като например приела, че договорените ценови намаления са изцяло за сметка на общината, докато всъщност те били за сметка на публично-частно партньорство, в рамките на което общината носела само 50 % от риска. Освен това, без да се обоснове по този въпрос, Комисията не взела предвид уговорените по-рано ценови намаления в рамките на това партньорство.

В обжалваното решение Комисията приложила неправилно и принципа за частния инвеститор, като съпоставила действията на общината с юридически неосъществими, а и финансово изключително неизгодни хипотетични действия на въображаем частен инвеститор.

3. Трето правно основание: неправилно прилагане на член 107, параграф 3 ДФЕС.

Ако все пак се приеме, че е налице държавна помощ, същата при всички случаи била напълно съвместима с вътрешния пазар. Комисията неправилно сметнала, че общината не може да обоснове спорните мерки със съображения от общ интерес. Освен това Комисията неправилно преценила спорните мерки за 2009—2010 г. в контекста на (по-благоприятните) пазарни условия през 2004 г.

Ето защо Комисията не съобразила, че спорните мерки са необходими, целесъобразни и пропорционални с оглед на съживяването на западния градски център на Лейдсхендам — цел, която отговаря на признатата на равнището на ЕС и закрепена в член 3 ДЕС и член 174 ДФЕС цел за икономическо и социално сближаване. Изобщо не можело да се говори за неоправдано нарушаване на конкуренцията.

Жалба, подадена на 1 април 2013 г. — М.Е.М./СХВП (MONACO)

(Дело T-197/13)

(2013/С 156/93)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: MARQUES DE L'ÉTAT DE MONACO (М.Е.М.) (Монако, Монако) (представител: S. Arnaud, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 януари 2013 г. по преписка R 113/2012-4;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: международна регистрация, посочваща Европейския съюз, на словната марка „MONACO“ за стоки и услуги от класове 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 39, 41 и 43 — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз № 1 069 254

Решение на проверителя: частично отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- Първото правно основание е изведено от нарушение на член 5, член 7, параграф 1, точки б) и в) и член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009.
- Второто правно основание е изведено от нарушение на правото при тълкуването на отличителния характер.
- Третото правно основание е изведено от наличието на явна грешка в преценката на отличителния характер.
- Четвъртото правно основание е изведено от липсата на мотиви или от недостатъчните мотиви или от противоречивите мотиви за отказа на регистрацията за стоките от клас 9.
- Петото правно основание е изведено от нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009, член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и член 6 от Европейската конвенция за правата на човека поради недостатъчност на мотивите.

Жалба, подадена на 8 април 2013 г. — DTM Ricambi/СХВП — Star (STAR)

(Дело T-199/13)

(2013/С 156/94)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: DTM Ricambi Srl (Болоня, Италия) (представител: V. Catelli, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Star SpA (Lodi, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени решението на първи апелативен състав от 24 януари 2013 г. по преписка R 124/2012-1 и да се допусне регистрацията на марка на Общността „STAR“ (заявена под № 5878038) по класове 7, 9 и 12;
- да се осъди Star да понесе, наред с направените от него разноски, и тези на жалбоподателя, включително направените в производствата пред отдела по споровете и пред апелативния състав на СХВП.

Основания и главни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „STAR“ за стоки от класове 7, 9 и 12.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Star.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка на Общността, съдържаща словния елемент „STAR“ за стоки от клас 39, национална и международна фигуративни марки, съдържащи словните елементи „STAR LODI“ за стоки и услуги от класове 12, 38, 39 и 42.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени основания:

- липса на вероятност от объркване,
- „размиване“ на по-ранната марка.

Жалба, подадена на 8 април 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 28 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-92/12, Marcuccio/Комисия

(Дело T-203/13 P)

(2013/C 156/95)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Триказе, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното определение изцяло и без никакви изключения,
- да върне настоящото дело на Съда на публичната служба.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Определение на Съда на публичната служба от 28 януари 2013 г., постановено по дело F-92/12, Marcuccio/Комисия, с което се отхвърля като явно недопустима жалбата с предмет отмяна на решението на Европейската комисия за извършване на удържки от пенсията за инвалидност на жалбоподателя за месеците октомври и ноември 2011 г., както и възстановяване на удържаните суми.

В обжалваното определение Съдът на публичната служба отбелязва, че подписът на представителя на жалбоподателя в края на документа, получен по факс на 5 септември 2012 г., не е идентичен на подписа в жалбата, получена по пощата на 13 септември 2012 г.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят се позовава на пълна липса на мотиви, липса на разследване, очевидна невярност, тавтология, произволност, изопачаване и преиначаване на фактите и грешно прилагане на правото поради неправилна преценка на фактите.

Жалба, подадена на 8 април 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 28 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-95/12, Marcuccio/Комисия

(Дело T-204/13 P)

(2013/C 156/96)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Триказе, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното определение изцяло и без никакви изключения,
- да върне настоящото дело на Съда на публичната служба.

Правни основания и основни доводи

Основните мотиви и доводи са същите като тези по дело T-203/13 P, Marcuccio/Комисия.

Жалба, подадена на 8 април 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 28 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-100/12, Marcuccio/Комисия

(Дело T-205/13 P)

(2013/C 156/97)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Триказе, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното определение изцяло и без никакви изключения,
- да върне настоящото дело на Съда на публичната служба.

Правни основания и основни доводи

Основните мотиви и доводи са същите като тези по дело T-203/13 P, Marcuccio/Комисия.

Жалба, подадена на 12 април 2013 г. — Versalis/Комисия

(Дело T-210/13)

(2013/C 156/98)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Versalis SpA (San Donato Milanese, Италия) (представители: M. Siragusa, F. Moretti и L. Nascimbene, avvocati)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваните актове и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Предмет на настоящия спор е жалба за отмяна на Решение [C(2013) 1200 final] на Комисията от 26 февруари 2013 г., както и на изложение на възраженията [C(2013) 1199 final] с които Комисията официално започва производство АТ. 40032 — BR/ESBR — Повторност с цел да се измени Решение C(2006) 5700 окончателен от 29 ноември 2006 г. по дело COMP/F.38.638 — Бутадиенов каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация, отчасти отменено и изменено от Общия съд с Решение, постановено на 13 юли 2011 г. по дела T-39/07, Eni/Комисия, и T-59/07, Polimeri Europa/Комисия.

С първото и единствено основание в жалбата си жалбоподателят изтъква липсата на компетентност от страна на Комисията да възобнови производството срещу него за налагане на санкции с цел да приеме ново решение за установяване на нарушение. Поспециално жалбоподателят твърди, че санкционните правомощия на Комисията по отношение на Versalis S.p.A. във връзка с обстоятелствата, които са предмет на производството COMP/F.38.638 — Бутадиенов каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация, са били изчерпани вследствие на приемането на Решение [C (2006) 5700 окончателен] от 29 ноември 2006 г., отчасти отменено и изменено от Общия съд на Европейския съюз с Решение, постановено на 13 юли 2011 г. по дела T-39/07, Eni/Комисия, и T-59/07, Polimeri Europa/Комисия, понастоящем обжалвано пред Съда. Посредством възобновяването на производството за налагане на санкции Комисията иска да пристъпи към изменение по същество на мотивите на приетото на 29 ноември 2006 г. решение, т.е. към нова преценка на първоначално установените във вреда на жалбоподателя факти, по които Общият съд се е произнесъл в рамките на упражнението от него пълен съдебен контрол. Следователно поради целта и последиците си възобновяването на производството за установяване на нарушение представлява очевидно нарушение на принципите *ne bis in idem*, на правната сигурност, на оправданите правни очакванията, както и на ефективната съдебна защита.

Жалба, подадена на 15 април 2013 г. — Eni/Комисия

(Дело T-211/13)

(2013/C 156/99)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Eni SpA (Рим, Италия) (представители: G. M. Roberti и I. Perego, avvocati)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима;

— да отмени обжалваните актове;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена против приетите по дело АТ.40032-BR/ESBR Решение [C(2013) 1200 final] на Комисията от 26 февруари 2013 г. за възобновяване на производството за налагане на санкции и изложение на възраженията [C(2013)1199] от 26 февруари 2013 г. във връзка с производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на липсата на компетентност, тъй като Комисията нямала право да възобновява производство за налагане на санкции с цел да измени решението, прието през 2006 г. по дело BR-ESBR, и в тази връзка да постанови ново решение за налагане на санкции, с което отново се налага увеличаване на размера на санкцията поради повторност.

ENI твърди, че в своето Решение от 13 юли 2011 г. (по дело T-39/07), освен че отменя в посочената част Решение по дело BR-ESBR от 2006 г., като установява неправилна преценка от страна на Комисията във връзка с повторността като утежняващо обстоятелство, всъщност Общият съд е упражнил пълен съдебен контрол — по смисъла на член 261 ДФЕС и на член 31 Регламент № 1/2003 — като е определил самостоятелно размера на глобата и заменил със собствените си съображения тези на Комисията. Поради това, освен че са в нарушение на посочените разпоредби, обжалваните актове са в противоречие и с член 266 от ДФЕС, както и с принципа за предоставяне на правомощията и за институционално равновесие съгласно член 13 ДЕС, а също и с основните принципи на справедлив процес по член 6 ЕКПЧ и член 47 от Хартата на основните права, както и с принципа *ne bis in idem* съгласно член 7 ЕКПЧ.

Освен това ENI изразява несъгласие, че противно на твърденията на Комисията, Общият съд не установява единствено процесуално нарушение във връзка с прилагането на повторността от страна на Комисията в Решение по дело BR-ESBR от 2006 г.; поради това инициативата на Комисията се основава на изцяло неправилни фактически и правни предположения, поради което и в това отношение е в нарушение на член 7 ЕКПЧ.

Жалба, подадена на 9 април 2013 г. — Telefónica/Комисия

(Дело T-216/13)

(2013/С 156/100)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Telefónica, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez и E. Peinado Iribar, abogados)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени членове 1 и 2 от Решение на Комисията от 23 януари 2013 г. в частта им, която се отнася до жалбоподателя, или, при условията на субсидиарност,
- да обяви частичната нищожност на член 2 от обжалваното решение и да намали размера на наложената санкция, както и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Обжалваното в настоящото производство решение съвпада с това по дело T-208/13, Portugal Telecom/Комисия.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС
 - В това отношение се твърди, че що се отнася до съдържанието на девета клауза от споразумението за придобиване, в обжалваното решение е приложена неправилно съдебната практика относно ограниченията на конкуренцията по цел и това решение нарушава презумпцията

за невинност, принципа за доказателствената тежест и на *in dubio pro reo*. В това отношение се твърди поспециално, че посочената клауза е част от конкретната сделка и не може да се схваща или прилага извън контекста на тази сделка, като се изтъква и трудният процес на преговаряне, характеризиращ се с постоянна намеса на португалското правителство.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС

— В това отношение се твърди, че е налице явна грешка в преценката на фактите и нарушение на принципа на цялостна преценка на доказателствата във връзка с контекста, в който е договорена клаузата, поведението на съответните страни и целта на тази клауза.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа за тежестта на доказване и на принципа на добрата администрация, на правото на защита и на презумпцията за невинност във връзка с доказателството за намесата на португалското правителство в преговорите и създаването и запазването в сила на разглежданата клауза.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС

— В това отношение се изтъква липсата на достатъчно мотиви и неправилна преценка на възможността клаузата да наруши конкуренцията, което е необходимо изискване за възникване на нарушение на член 101 ДФЕС, най-малкото от гледна точка на целта.

5. Петото правно основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС

— В това отношение се твърди, че разглежданата клауза не съставлява и ограничение на конкуренцията по цел в противоречие с член 101 ДФЕС.

При условията на субсидиарност жалбоподателят изтъква също и наличието на нарушение на принципа на пропорционалност и на задължението за мотивиране, както и явна грешка поради недопускането на смекчаващи обстоятелства и неправилна преценка на същите.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 8 март 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-21/13)

(2013/С 156/101)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: Т. Bontinck, S. Greco, avocats)

Ответник: Комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза въз основа на предложението за изчисление, в което са приложени новите Общи правила за прилагане на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица.

Искания на жалбоподателя

— член 9 от Общите правила за прилагане на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица да бъде обявен за незаконосъобразен;

— вследствие на това да са отмени решението на Генералния секретариат на Съвета от 23 май 2012 г., съдържащо предложение до жалбоподателя за прехвърляне на пенсионни права по член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника въз основа на Общите правила за прилагане от 11.10.2011 г., както е подписано от жалбоподателя на 19 юли 2012 г.;

— ответникът да бъде осъден да заплати всички съдебни разноски в съответствие с член 87, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.

Жалба, подадена на 20 март 2013 г. — ZZ и др./Комисия

(Дело F-23/13)

(2013/С 156/102)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представители: адв. D. Abreu Caldas, адв. A. Coolen, адв. J.-N. Louis и адв. E. Marchal)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението, което съдържа окончателното изчисление на годините осигурителен стаж с оглед на прехвърлянето на пенсионните права на жалбоподателите в пенсионната схема на Съюза според новите ОРИ на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица

Искания на жалбоподателите

— да се отменят решенията за прехвърляне на пенсионните им права, придобити преди постъпването им на служба в Комисията,

— ако е необходимо, да се отменят решенията за отхвърляне на подадените по административен ред жалби, с които жалбоподателите искат да се приложат ОРИ и актюерските ставки, действащи към момента, в който са подали заявление за прехвърляне на пенсионните им права,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 21 март 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-25/13)

(2013/С 156/103)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: L. Vogel, avocat)

Ответник: Комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията за прехвърляне на пенсионните права, придобити преди постъпването на служба в Комисията, въз основа на предложението на Службата за управление и плащане по индивидуални права (РМО).

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на органа по назначаването от 11 декември 2012 г., с което се отхвърлят административните жалби, подадени от жалбоподателя на 16 август 2012 г. и 28 август 2012 г. срещу решенията на РМО.4 от 21 май 2012 г., 31 май 2012 г. и 2 юли 2012 г.;

— доколкото е необходимо да се отменят и посочените решения, приети от РМО.4 на 21 май 2012 г., 31 май 2012 г. и 2 юли 2012 г., срещу които са подадени административните жалби на жалбоподателя;

— на основание член 277 от Договора за ЕО от 25 март 1957 г. да се установи незаконосъобразността и да се обяви неприложимостта в настоящия случай на Общите разпоредби за прилагане на членове 11 и 12 от Приложение VII към Правилника, така както са приети на 3 март 2011 г., и по-специално на техния член 9;

— на основание член 87 от Процедурния правилник ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски по настоящото дело, а на основание член 91, буква б) от същия правилник също и направените необходими разходи за целите на производството, по-конкретно разходите за поддържане на съдебен адрес, за път и престой, както и адвокатските хонорари.

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2013/С 156/86	Дело Т-178/13: Жалба, подадена на 15 март 2013 г. — Jaczewski/Комисия	46
2013/С 156/87	Дело Т-181/13: Жалба, подадена на 29 март 2013 г. — Sharif University of Technology/Съвет	47
2013/С 156/88	Дело Т-185/13: Жалба, подадена на 26 март 2013 г. — Continental Wind Partners/СХВП — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)	47
2013/С 156/89	Дело Т-186/13: Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Нидерландия/Комисия	48
2013/С 156/90	Дело Т-188/13: Жалба, подадена на 4 април 2013 г. — Murnauer Markenvertrieb/СХВП — Healing Herbs (NOTFALL)	49
2013/С 156/91	Дело Т-190/13: Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Gemeente Leidschendam-Voorburg/Комисия	49
2013/С 156/92	Дело Т-193/13: Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Bouwfonds Ontwikkeling и Schouten & De Jong Projectontwikkeling/Комисия	50
2013/С 156/93	Дело Т-197/13: Жалба, подадена на 1 април 2013 г. — М.Е.М./СХВП (MONACO)	51
2013/С 156/94	Дело Т-199/13: Жалба, подадена на 8 април 2013 г. — DTM Ricambi/СХВП — Star (STAR)	51
2013/С 156/95	Дело Т-203/13 Р: Жалба, подадена на 8 април 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 28 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-92/12, Marcuccio/Комисия	52
2013/С 156/96	Дело Т-204/13 Р: Жалба, подадена на 8 април 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 28 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-95/12, Marcuccio/Комисия	52
2013/С 156/97	Дело Т-205/13 Р: Жалба, подадена на 8 април 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 28 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-100/12, Marcuccio/Комисия	52
2013/С 156/98	Дело Т-210/13: Жалба, подадена на 12 април 2013 г. — Versalis/Комисия	52
2013/С 156/99	Дело Т-211/13: Жалба, подадена на 15 април 2013 г. — Eni/Комисия	53
2013/С 156/100	Дело Т-216/13: Жалба, подадена на 9 април 2013 г. — Telefónica/Комисия	54
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2013/С 156/101	Дело F-21/13: Жалба, подадена на 8 март 2013 г. — ZZ/Комисия	55
2013/С 156/102	Дело F-23/13: Жалба, подадена на 20 март 2013 г. — ZZ и др./Комисия	55
2013/С 156/103	Дело F-25/13: Жалба, подадена на 21 март 2013 г. — ZZ/Комисия	55

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

